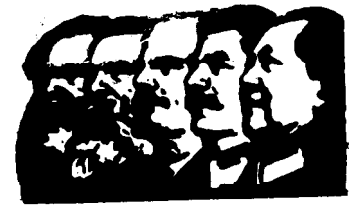

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2015 ΑΡ. ΦΥΛ. 510, € 1,50

Άρθρο ανάληψης αμέσως μετά τη σφαγή του Παρισιού

Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ: ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΠΛΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ-ΠΟΥΤΙΝ

Για δεύτερη φορά μέσα σε δέκα μήνες το Παρίσι γίνεται στόχος των αιμοσταγών χιτλερικών δολοφόνων του «ισλαμικού κράτους» (ΙΚ) και τα ερωτήματα που ζητούν άμεση απάντηση είναι γιατί εκεί, γιατί τώρα και, το κυριότερο, ποιος ευνοείται απ' αυτή τη μαζική ανθρωποσφαγή;

Νομίζουμε ότι δεν είναι τυχαίο το γεγονός πως η σφαγή του Παρισιού συμπίπτει χρονικά με τις διαπραγματεύσεις της Βιέννης για το συριακό, όπου η πρωτοβουλία των κινήσεων έχει περάσει στα χέρια της ρωσικής διπλωματίας. Αυτή έχει αναλάβει το ρόλο του προστάτη απέναντι στο ετοιμόρροπο από τα χτυπήματα της πατριωτικής αντιπολίτευσης καθεστώ της Δαμασκού και προσπαθεί να σπρώξει τη Δύση σε ένα μέτωπο μαζί του, σε ένα μέτωπο με τους ιρανούς συμμάχους του, και τελικά σε μέτωπο με την ίδια τη Μόσχα – που δε διστάζει να απειλεί την ασφάλεια της Ευρώπης έχοντας ήδη εισβάλει, βασανίσει και δολοφονήσει πολύ κόσμο στα ουκρανικά της σύνορα – χρησιμοποιώ-

ντας το φόβητρο του ΙΚ.

Το άμεσο αποτέλεσμα της ανθρωποσφαγής ήταν η συμφωνία των 20 κρατών πάνω στο σχέδιο ειρήνευσης που ισοδυναμεί με πούλημα της πατριωτικής αντιπολίτευσης – η οποία διεξάγει έναν ανειρήνευτο διμέτωπο αγώνα ενάντια στη Δαμασκό και ενάντια στο ΙΚ – και συνεργασία με το γενοκτονικό καθεστώς. «Μη στηρίζετε το αντάρτικο αλλά εμένα» εννοούσε ο Άσαντ όταν είπε στη γαλλική αντιπροσωπεία που τον επισκέφτηκε ότι: «Οι ελαττωματικές πολιτικές που ακολουθούν οι δυτικές χώρες και ιδιαίτερα η Γαλλία όσον αφορά αυτά που συμβαίνουν στην περιοχή μας ... συνέβαλαν στην εξάπλωση της τρομοκρατίας» (Reuters, 14/11). Ωστόσο, η

στήριξη που έχει προσφέρει η ίδια η Δαμασκό στο ΙΚ – είτε στρέφοντας τα πυρά της αλλού, είτε συνεργαζόμενη μαζί του στον ενεργειακό τομέα κτλ. – είναι κάτι που δεν αντέχει σε αμφισβήτηση, όπως δεν αντέχει σε αμφισβήτηση το γεγονός ότι το καθεστώς αυτό σφάζει αδιάκριτα τον άμαχο λαό της Συρίας σε όλες τις περιοχές της αντίστασης. Γι' αυτό και οι σύριοι δημοκράτες και πατριώτες δε δέχονται καμία διαπραγμάτευση μαζί του.

Όμως αυτό που δε δέχεται ο συριακός λαός το αποφάσισαν μέσα σε λίγη ώρα οι διπλωματίες των 20 κρατών που φιλοδοξούν να «λύσουν» το συριακό. Έτσι, λίγες ώρες (!!!) μετά τις επιθέσεις στο Παρίσι οι ΥΠΕΞ των 20 συμφώνησαν σε ένα σχέδιο ειρήνευσης με συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα. Το σχέδιο, που ανακοίνωσαν από κοινού οι ΥΠΕΞ Ρωσίας και ΗΠΑ, κινείται πάνω σε μια ρωσικής έμπνευσης πρωτοβουλία και ορίζει την 1η Γε-

νάρη σαν καταληκτική ημερομηνία για την έναρξη των διαπραγματεύσεων ανάμεσα στο καθεστώς και την αντιπολίτευση με στόχο το σχηματισμό μεταβατικής κυβέρνησης μέσα σε 6 μήνες που θα αλλάξει το σύνταγμα και θα διεξαχθεί μέσα σε 18 μήνες εκλογές υπό την επίβλεψη του ΟΗΕ (ΑΡ, 14/11).

Κάτω απ' αυτό το πρίσμα μπορεί εύκολα να εξηγηθεί η επιλογή του Παρισιού σαν στόχος της επίθεσης των κανιβάλων προβοκατόρων του ΙΚ. Η υφειακή γραμμή Ολάντ απέναντι στη ρωσική χιτλερική υπερδύναμη μας είναι ήδη γνωστή και στο Ουκρανικό ζήτημα και στο ελληνικό. Αυτός ήταν που ανέλαβε πριν λίγους μήνες να σώσει το καθεστώς Τσίπρα από την απομόνωση που είχε περιέλθει μέσα στην ΕΕ εξαιτίας της εκβιαστικής του πο-

συνέχεια στη σελ. 10

Ο «ΣΥΡΙΖΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΣΥΡΙΖΑ» ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΓΕΛΟΙΟΤΗΤΑ

Οι χρήστες του ίντερνετ, ο ελληνικός αντιπολιτευτικός τύπος και πιο πολύ ο διεθνής απόλαυσαν τη γελοιοότητα του καλέσματος του ΣΥΡΙΖΑ στο λαό να συμμετέχει στην 24ωρη απεργία και τη διαδήλωση της 12 του Νοέμβρη που στρέφονταν ενάντια στα μέτρα της κυβέρνησης.

Όμως αυτή η γελοιοότητα είναι μόνο η μια πλευρά του ζητήματος, η άλλη πλευρά του είναι σοβαρή.

Συγκεκριμένα: Όταν ο Σύριζα καλεί το λαό να κατεβεί στην απεργία δεν εννοεί να κατεβεί ενάντια στην κυβέρνηση, εννοεί να κατεβεί ενάντια στα μέτρα της κυβέρνησης για τα οποία η ίδια ισχυρίζεται ότι δεν έχει καμιά ευθύνη. Αυτό που επαναλαμβάνει διαρκώς η κυβέρνηση Σύριζα, είναι ότι η ίδια δεν εγκρίνει καθόλου τα μέτρα που επιβάλλει, αλλά τα επιβάλλει γιατί τελεί υπό καθεστώς εκβιασμού και βιασμού.

Η κυβέρνηση λέει ότι βιάζεται από τους δανειστές, και δέχεται να υποκύπτει σε αυτό το βιασμό όχι επειδή δεν έχει αξιοπρέπεια αλλά επειδή θυσιάζεται για το λαό, σαν τη μάνα που δέχεται το βιασμό για να σώσει το παιδί της που απειλείται με εξόντωση από το βιαστή.

Το ότι ο Τσίπρας πήρε 35% στις εκλογές και ο Καμμένος άλλο ένα 4%, και όλη η υδρόγειος απόρησε, ενώ πολλοί στη χώρα μας είπαν ότι έχουμε έναν ηλίθιο και αδύναμο λαό, που ανέχτηκε την πιο ξεδιάντροπη εξαπάτηση όλων των εποχών, έχει

κι αυτό μια ανάλογη εξήγηση.

Η εξήγηση είναι ότι η εικόνα της βιαζόμενης κυβέρνησης δεν είναι καθόλου έξω από τη συνείδηση αυτού του λαού. Για την ακρίβεια είναι εντελώς μέσα στη συνείδηση του, και μάλιστα όχι μόνο του 35%, ότι όλη η χώρα μας εκβιάζεται και βιάζεται από τους δανειστές εδώ και 5 χρόνια. Όλη η πολιτική ζωή της χώρας μας ξετυλίγεται με δεδομένη εδώ και χρόνια τη διακομματική αυτή εικόνα που το καθεστώς έχει φιλοτεχνήσει για το λαό και το μόνο διαφιλονικούμενο ζήτημα είναι αν μπορούμε ή όχι σαν έθνος να αντισταθούμε στο βιαστή, δηλαδή στους δανειστές, δηλαδή στην Ευρώπη. Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ πάντα απαντούσαν στην κύρια πλευρά της προπαγάνδας τους ότι δεν υπάρχει ούτε θα

υπάρξει άλλος δρόμος από την αποδοχή του βιασμού γιατί τέτοιος είναι από τη φύση του ο συσχετισμός δύναμης ανάμεσα στο θύτη και το θύμα. Ο Σύριζα, μαζί με το ψευτοΚΚΕ, η εξωκοινοβουλευτική λεγόμενη αριστερά και οι Ναζί της ΧΑ απαντούσαν κι απαντούν ότι μπορούμε να νικήσουμε το βιαστή τοκογλύφο και τους προδότες φίλους του της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ αν το θελήσουμε είτε με ένα αντινεοφιλελεύθερο μέτωπο (ο Σύριζα) είτε με τη λαϊκή εξουσία (το ψευτοΚΚΕ) ή με μια «πατριωτική» συμμαχία με τη Ρωσία (οι Ναζί).

Ο Σύριζα εμφανίστηκε το Σεπτέμβρη λέγοντας ότι δεν εγκατέλειψε τη δικιά του

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΦΙΣΕΣ (σελ. 3, 5)

**- ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ, ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑΣ
- Πολυτεχνείο 2015: Όχι στη νέα δικτατορία που ετοιμάζουν ναζί και ψευτοαριστερά**

Η ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΕΙΣΒΟΛΕΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΑΙΤΗΤΗΣ ΣΤΟ ΣΥΡΙΑΚΟ

Εξαιτίας της άθλιας υποχωρητικής στάσης της μονοπωλιακής Δύσης απέναντι στη ρώσικη τραμπουκική επέμβαση στη Συρία, το Κρεμλίνο έχει καταφέρει σήμερα να βρίσκεται στο επίκεντρο των διπλωματικών κινήσεων πάνω στο συριακό.

Πολύ γρήγορα από την έναρξη της ανοιχτής επέμβασης οι ρώσοι επιθετιστές ενέτειναν τις αεροπορικές τους επιθέσεις που είχαν σαν αποτέλεσμα την προέλαση του αιμοσταγούς καθεστώτος της Δαμασκού στα βόρεια του κυβερνείου Χάμα κοντά στα παράλια. Στα μέσα Οκτώβρη συμμετείχαν για πρώτη φορά σε συντονισμένη επιχείρηση μαζί με τις δυνάμεις του καθεστώτος Άσαντ, με ιρανικά στρατεύματα και με δυνάμεις της Χεζμπολάχ για την ολοκληρωτική κατάληψη της πόλης Χαλέπι στα βορειοδυτικά από τους αντάρτες. Για να γλιτώσουν από τους βομβαρδισμούς οι κάτοικοι της γύρω περιοχής εγκατέλειψαν μαζικά τις εστίες τους και τουλάχιστο 50.000 άνθρωποι προωθήθηκαν προς τα σύνορα με την Τουρκία εντείνοντας την ανησυχία εκεί για ένα νέο μεγάλο προσφυγικό κύμα (skai.gr, 21/10). Από τις 30 Σεπτεμβρίου που ξεκίνησε η ρωσική αιματηρή επιχείρηση ως τις 22 Οκτώβρη σημειώθηκαν 934 αεροπορικές επιθέσεις της ρωσικής αεροπορίας πάνω στο συριακό έδαφος σύμφωνα με στοιχεία του ρωσικού υπουργείου άμυνας.

Η Μόσχα διατείνεται ότι η επέμβασή της στοχεύει στην εξουδετέρωση του Ισλαμικού Κράτους (ISIS) όμως οι συντριπτικά περισσότεροι από τους στόχους ανήκουν σε δυνάμεις των σύριων πατριωτών, που διεξάγουν ένα διμέτωπο αγώνα ενάντια στον Άσαντ και το ΙΚ, και μάλιστα αποτελούν τα πιο προοδευτικά στοιχεία της αντίστασης. Όπως γράφουν οι Financial Times στις 23/10, «Ένας ακτιβιστής από το Χαλέπι που ζήτησε να μην κατονομαστεί λόγω της ευαίσθητης εργασίας του, ισχυρίστηκε ότι και ο ISIS και άλλες σκληροπυρηνικές ομάδες, όπως είναι η Τζαμπάτ αλ-Νούσρα, παράρτημα της αλ-Κάιντα στη Συρία, παραμένουν σχετικά αλώβητες». Υπολογίζεται ότι το 85-90% των ρωσικών επιθέσεων πλήττει ομάδες που δεν ανήκουν στο ΙΚ. Μάλιστα στην επαρχία Λαττάκεια οι επιδρομείς δολοφόνησαν ηγετικό στέλεχος των ανταρτών, το διοικητή του 1^{ου} παράλιου τάγματος του Ελεύθερου Συριακού Στρατού που έχει δεχθεί ενίσχυση από τις ΗΠΑ, ονόματι Μπαζίλ Ζίμο. Γι' αυτό και η τακτική κίνηση του Κρεμλίνου να προτείνει «βοήθεια» στο αντάρτικο που αγωνίζεται κατά του ΙΚ, με αντάλλαγμα την αποκάλυψη των θέσεων του, απορρίφθηκε ασυζητητί από τον ΕΣΣ. «Πώς θα μπορούσαμε να εμπιστευτούμε τη ρωσική βοήθεια [...] Ο Βλαντιμίρ Πούτιν βρήκε ένα καθεστώς που σκοτώνει αδιάκριτα τον λαό του», δήλωσε στο BBC ο εκπρόσωπος των αντικαθεστωτικών στρατευμάτων, Ισάμ αλ-Ρέις, αναφερόμενος στη βοήθεια που έχει προσφέρει η Μόσχα στην κυβέρνηση του σύρου προέδρου Μπασάρ αλ-Άσαντ (skai.gr, 25/10). Στον αντίποδα αυτής της μεταχείρισης, το κούρδικο σοσιαλφασιστικό αντάρτικο των «μονάδων λαϊκής προστασίας», που καθοδηγείται από το ρωσόδουλο PKK, χαιρέτισε την ενεργό ανάμιξη της Μόσχας στο συριακό πεδίο σαν αντίβαρο του ΙΚ και της Τουρκίας, και δεν έπαθε το παραμικρό από τις αι-

ματηρές μπόμπες.

Το αληθινά συγκλονιστικό με την απροκάλυπτη ρώσικη επέμβαση είναι ότι αντί να οδηγήσει στην πολιτική-διπλωματική απομόνωση του Κρεμλίνου από την παγκόσμια κοινότητα, οδήγησε τελικά στην παραπέρα ενίσχυση του ρόλου της ρωσικής σοσιαλιμπεριαλιστικής διπλωματίας πάνω στο συριακό. Αυτό συμβαίνει όταν οι υπερδυνάμεις επεμβαίνουν για να «επιλύσουν» μία «κρίση» ερήμην των άμεσα εμπλεκόμενων μερών: υπερισχύει συνήθως η πιο επιθετική, ιδιαίτερα μάλιστα όταν η άλλη είναι διαβρωμένη στην ηγεσία από τους πράκτορες της πρώτης.

Στην προκειμένη περίπτωση, οι ΥΠΕΞ Ρωσίας και ΗΠΑ κάθισαν μαζί με τους ομολόγους τους των περιφερειακών δυνάμεων Τουρκίας και Σαουδικής Αραβίας σε ένα τραπέζι για να διαπραγματευτούν το συριακό στη Βιέννη στις 23/10. Εκπρόσωποι του συριακού λαού, δηλαδή πατριωτική αντιπολίτευση στον Άσαντ και στο ΙΚ, δεν προσκλήθηκαν στη διαδικασία. Στο δεύτερο γύρο των διαπραγματεύσεων στις 30/10, όπου πήραν μέρος ΥΠΕΞ 20 κρατών, τα μέρη κατέληξαν σε συμφωνία πολλά από τα σημεία της οποίας ήταν ρωσικής έμπνευσης. Σ' αυτό το γύρο – απ' όπου επίσης έλειπαν οι εκπρόσωποι της Συρίας – συμμετείχε για πρώτη φορά και αντιπροσωπεία της Τεχεράνης, ύστερα από πρόσκληση της ρωσικής πλευράς και υποχώρηση των ΗΠΑ πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Λίγο νωρίτερα, το Ιράν είχε προχωρήσει σε μια γενναία αύξηση των μαχητών του που δρουν σε συριακό έδαφος, κάτι που εξηγεί το μεγάλο αριθμό απωλειών μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα που σημειώθηκαν ξαφνικά στις τάξεις των υψηλόβαθμων αξιωματικών του σώματος «Φρουροί της Επανάστασης» (bbc.com, 20/10).

Είναι η ρωσόφιλη στρατηγική γραμμή της αμερικανικής πολιτικής ηγεσίας Ομπάμα που ευνοεί την πολιτική ενίσχυση καθεστώτων συμμαχικών του Κρεμλίνου, όπως είναι το ιρανικό κτηνώδες ισλαμοφασιστικό καθεστώς. Η υποχωρητικότητα της πολιτικής ηγεσίας της Ουάσινγκτον απέναντι στη Μόσχα έφτασε στις παραμονές της συνόδου μέχρις σημείου να συνάψει μαζί της μνημόνιο στρατιωτικής συνεργασίας, που έμεινε γνωστό σαν: «Μνημόνιο Αμοιβαίας Κατανόησης ανάμεσα στα Υπουργεία Εξωτερικών Ρωσίας και Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής το οποίο στοχεύει στην αποφυγή περιστατικών εμπλοκής και στην ενίσχυση των κοινών αεροπορικών επιχειρήσεων στη Συρία» (skai.gr, 20/10). Πρόκειται για μία έμπρακτη αναγνώριση του «δικαιώματος» της στρατιωτικής επέμβασης, στην ουσία εισβολής, της Ρωσίας στη Συρία από την αμερικανική κυβέρνηση. Στο βάθος η αναγνώριση των ρωσικών «αναγκών» συμβαδίζει με την ιμπεριαλιστική χοντροπεσιά του δυτικού μονοπωλίου που έχει μάθει να επεμβαίνει στα εσωτερικά τρίτων χωρών και όχι να αντιμετωπίζει τα κράτη και τους λαούς με σεβασμό και ισοτιμία. Από δω πηγάζει εν

μέρει η χρόνια άρνηση των ΗΠΑ και των χωρών της Δύσης να προμηθεύσουν το κοσμικό, μη ισλαμοφασιστικό συριακό αντάρτικο με βαριά όπλα αλλά και η αρνητική για μας από άποψη αρχής επέμβασή τους εκεί σημαίνει στόχευση μόνο του ΙΚ από τα βομβαρδιστικά της συμμαχίας χωρίς παράλληλη εξουδετέρωση των θέσεων του δολοφονικού καθεστώτος της Δαμασκού.

Τα βασικότερα σημεία της απόφασης της Βιέννης είναι η διαπίστωση της ανάγκης επίσπευσης των διπλωματικών ενεργειών για τη λήξη του πολέμου, της ανάγκης να ηττηθεί το ΙΚ και οι υπόλοιπες ομάδες που έχουν χαρακτηριστεί ως τρομοκρατικές από το Σ.Α. του ΟΗΕ, άνοιγμα σε ανθρωπιστική βοήθεια, έκκληση στον ΟΗΕ για «να συγκαλέσει εκπροσώπους της συριακής κυβέρνησης και της συριακής αντιπολίτευσης σε μία πολιτική διαδικασία που θα οδηγήσει σε αξιόπιστη, συνολική, μη σεκταριστική διακυβέρνηση, από την οποία θα επέλθει ένα νέο σύνταγμα και εκλογές» που θα γίνουν υπό την επίβλεψη των Ηνωμένων Εθνών, παράλληλη ανεύρεση τρόπων μαζί με τον ΟΗΕ για την εφαρμογή μιας εκεχειρίας σε καθορισμένο χρόνο και διασφάλιση του ότι η πολιτική διαδικασία θα είναι καθαρά συριακή (EuropeanExternalActionService, 30/10). Πρόκειται για αποφάσεις που εναρμονίζονται απόλυτα με τη ρωσική γραμμή όπως τη συνόψισε ο ρώσος ΥΠΕΞ Σ. Λαβρόφ στις 23/10, λέγοντας ότι «Η μοίρα της Συρίας, η μοίρα του προέδρου της Συρίας και κάθε άλλου προσώπου θα πρέπει να καθοριστεί από το συριακό λαό – όχι στο πεδίο της μάχης, όχι μέσω κάποιων εξεγέρσεων ή πραξικοπημάτων, αλλά μέσω ενός πολιτικού διαλόγου» ο οποίος θα περιλαμβάνει «εκπροσώπους όλων των τμημάτων της συριακής κοινωνίας, της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης», με κάθε απόφαση «παρμένη στη βάση αμοιβαίας συγκατάθεσης» σύμφωνα με το ανακοινωθέν της Γενεύης της 30^{ης} Ιουνίου 2012 (Τάιμς της Νέας Υόρκης, 23/10). Τα παραπάνω σημαίνουν απλά ότι η ρωσική κυβέρνηση έχει συμφέρον να συντηρήσει τη διένεξη άλυτη σε στρατιωτικό επίπεδο, έτσι ώστε μέσα από διαπραγματεύσεις που η ίδια θα συντονίζει να προωθή τις δικές της θέσεις μέσα στη Συρία ευνοώντας δυνάμεις που βρίσκονται και στα δύο στρατόπεδα της εσωτερικής σύγκρουσης. Τέτοια δύναμη στο αντι-Άσαντ στρατόπεδο είναι η οργάνωση Αλ Νούσρα, που είναι παρακλάδι της Αλ Κάιντα και έχει χωθεί μέσα στην αντι-Άσαντ αντίσταση μόνο και μόνο για να τη διασπάει και, κυρίως, να την εκθέτει διεθνώς. Σημαίνει ότι το καθεστώς που σφάζει μαζικά το συριακό λαό πρέπει να παραμείνει άθικτο γιατί αποτελεί μέρος της «λύσης», ότι ο συριακός λαός θα πρέπει να αναγκαστεί να συνυπάρξει με το σφαγέα του, σημαίνει τέλος ότι μετά την αποστολή των ρωσικών χιτλερικών στρατευμάτων στη Συρία, από δω και στο εξής κανένας δεν έχει το δικαίωμα να στηρίξει ακόμα και με χερσαία στρατεύματα πρώτης γραμμής το συριακό αντάρτικο... Τι εγωιστική απαίτηση!

Η όψιμη απόφαση της Ουάσινγκτον για αποστολή ολιγομελούς στρατιωτικής

δύναμης στο έδαφος με σκοπό την εκπαίδευση, συμβουλή και υποστήριξη δυνάμεων που πολεμούν το ΙΚ δεν είναι μία πραγματική βοήθεια στο λαό της Συρίας απ' τη στιγμή που η κίνηση αυτή θα ευνοήσει το κούρδικο σοσιαλφασιστικό αντάρτικο, εργαλείο της ρωσικής πολιτικής και υπόλογο για εγκλήματα σε βάρος μειονοτήτων. Κυρίως όμως αυτή η αμερικανική δύναμη στο έδαφος θα δώσει άλλοθι στην παρουσία στο συριακό έδαφος του ρωσικού, αλλά και του ιρανικού στρατού. Πραγματική συμπαράσταση στο λαό της Συρίας σήμερα σημαίνει υποστήριξη με κάθε μέσο του ένοπλου αγώνα του ίδιου του συριακού λαού για την πτώση του δολοφονικού καθεστώτος Άσαντ και την εξόντωση του ΙΚ, αποφασιστική καταγγελία της απρόκλητης στρατιωτικής επέμβασης των εισβολέων ρώσων και ιρανών φασιστών και αποκάλυψη της σε τελική ανάλυση επεμβατικής επίσης υπέρ του Άσαντ στάσης της μονοπωλιακής Δύσης στη συριακή υπόθεση.

Το πιο πάνω άρθρο γράφτηκε πριν από τις επιθέσεις στο Παρίσι

ΦΙΜΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΝΑΛΙΩΝ

συνέχεια από τη σελ. 7

θέσεων των ξένων δανειστών».

Ο Καμμένος έκφρασε με τον καλύτερο τρόπο τους πραγματικούς στόχους του νέου νόμου, δηλαδή την εξόντωση των «προδοτών» του έθνους, και τη διαμόρφωση της ενημέρωσης συμμόρφωση με τα νέα «εθνικο-λαϊκά» ιδεώδη: «Πρέπει να λήξουμε το θέμα της υπερεξουσίας των καναλαρχών και των δημοσιογράφων που συμμετέχουν σε συμμορίες και αποφασίζουν την πολιτική εξόντωση κομμάτων για λογαριασμό επιχειρηματικών συμφερόντων», έκανε λόγο για «δολοφόνους», και πρόσθεσε «αυτό το νομοσχέδιο είναι θεσμικό. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε σε υφιστάμενους και επίδοξους νταβατζήδες να εκβιάζουν τον ελληνικό λαό», «σήμερα αποφασίζουμε για το αν θα δώσουμε την εξουσία στο ελληνικό λαό ή για το αν θα επιτρέψουμε να κυβερνούν τον τόπο νταβατζήδες», και ολοκλήρωσε την τοποθέτησή του με μια ονομαστική επίθεση εναντίον δημοσιογράφων του Σκάι. Αυτά όλα σημαίνουν ότι η ενημέρωση πρέπει να υπηρετεί αυτούς στους οποίους αποφάσισε ο ελληνικός λαός να δώσει την εξουσία, δηλαδή στην κυβέρνηση. Αλλά ο ελληνικός λαός δεν ψήφισε καμία κυβέρνηση για να του ασκήσει δικτατορία, και δεν παραιτήθηκε ποτέ από το δικαίωμά του να ρίξει την κυβέρνηση που ψήφισε.

Τα ίδια ακριβώς έκανε και ο φίλος του Τσίπρα, Τσάβες στη Βενεζουέλα όταν έκοψε το σήμα έξι ραδιο-τηλεοπτικών σταθμών επειδή δε μετάδωσαν διαγγέλματα του προέδρου!

Η καθεστωτική εφόρμηση για την κατάληψη των καναλιών, έχει στόχο να ανοίξει το δρόμο στους νέους δυνάστες τους λαούς τους ρώσους ιμπεριαλιστές και τους κινέζους συμμάχους τους και να μεγαλώσει την πείνα, την ανέχεια και την εξαθλίωση του λαού. Το νέο εκτρωματικό ρυθμιστικό πλαίσιο της τηλεόρασης πρέπει να καταργηθεί, να καταγγελθεί στα θεσμικά όργανα και στην κοινή γνώμη της Ευρώπης και να μην εφαρμοστεί καμία ρυθμιστική του.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΧΑΡΗ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Δε χρειάζεται να είναι κανείς οικονομολόγος, ούτε ευφυής οικονομικός αναλυτής, ούτε να έχει μελετήσει το «Κεφάλαιο» του Μάρξ, για να καταλαβαίνει ότι χωρίς παραγωγή δεν μπορεί να υπάρξει πλούτος για να μοιραστεί στα μέλη μιας κοινωνίας. Γιαυτό και η αριστερά των μεγάλων κοινωνικών επαναστάσεων του περασμένου αιώνα, όπως και οι πρώτες σοσιαλιστικές κοινωνίες και οι λαϊκές δημοκρατίες, το πρώτο πράγμα που φρόντιζαν μόλις έπαιρναν την εξουσία ήταν την υλική παραγωγή. Οι άνθρωποι πρώτα τρώνε και μετά κάνουν στιδήποτε άλλο. Στο βαθμό λοιπόν που μια κυβέρνηση υπονομεύει αυτόν τον πρώτο όρο ύπαρξης του λαού που την έστειλε στην εξουσία σημαίνει ότι συνειδητά τον χτυπάει.

Αυτό το χτύπημα το δίνει συνειδητά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με την ανοχή ή και τη βοήθεια όλων ανεξαιρέτως των κοινοβουλευτικών κομμάτων καθώς και με τη βοήθεια του ψευτοαριστερού δήθεν επαναστατικού στολίσκου των ηγεσιών των μικρών κομμάτων που μιλούν στο όνομα του μαρξισμού και της αριστεράς και τις οποίες εδώ και χρόνια αντιπαλεύει η ΟΑΚΚΕ.

Αναφερόμαστε για μια ακόμα φορά και δίνουμε διαρκώς νέα στοιχεία για αυτό το χτύπημα, δηλαδή για το σαμποτάζ που όλοι αυτοί εκτελούν χρόνια τώρα, αλλά με ιδιαίτερη ένταση μετά την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία.

Η δίδεν απελευθέρωση του κλάδου παροχής αερίου πρόσχημα για το τσάκισμα της βιομηχανίας

Ενώ το δεύτερο μνημόνιο πρόβλεπε μείωση κατά 20% της τιμής του φυσικού αερίου για τη βιομηχανία, στις «διαπραγματεύσεις» του τρίτου μνημονίου η κυβέρνηση δέχτηκε αύξηση στην τιμή του κατά 20%, που επιβάλλει σήμερα, με αύξηση του τέλους διανομής από 1 ευρώ σε 4 ευρώ. Εκτός όμως από αυτή την αύξηση σχεδιάζει και μια δεύτερη για να εισπράξουν η Εταιρεία Παροχής Αερίου Θεσσαλίας και η ΕΠΑ Θεσσαλονίκης 284 εκατ ευρώ συνολικά από τη βιομηχανία και τους οικιακούς καταναλωτές. Στις δύο αυτές ΕΠΑ Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης συμμετέχει η ιταλική ENI με 49% έχοντας και τη διοίκηση και η κρατική ΔΕΠΑ με 51% στην οποία ΔΕΠΑ συμμετέχουν τα ΕΛΠΕ με 35%.

Οι δύο ΕΠΑ ανακοίνωσαν ότι τα 284 εκατ περιλαμβάνουν «...μεταξύ άλλων, την αναπόσβεστη αξία επενδύσεων (συνολικού ύψους άνω των 284 εκ. € έως το 2014 για την ΕΠΑ Θεσσαλονίκης Α.Ε. & την ΕΠΑ Θεσσαλίας Α.Ε.), το κεφάλαιο κίνησης, τις νέες επενδύσεις, το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου, λειτουργικά κόστη, αποσβέσεις και ενδεχόμενες

επιχορηγήσεις». Η κυβέρνηση δηλαδή σχεδιάζει να επιβάλλει στους καταναλωτές αερίου την άμεση πληρωμή των υπολοίπων από το 2014 και μετά αποσβέσεων του επενδυμένου κεφαλαίου των ΕΠΑ, μέχρι το τέλος της σύμβασής τους, ώστε αυτές να λειτουργούν από δω και πέρα χωρίς καθόλου κόστος κεφαλαίου, έχοντας μόνο καθαρά κέρδη!

Η εξήγηση που δίνει η κυβέρνηση είναι ότι αυτό το επιβάλλει η ΕΕ στα πλαίσια της πολιτικής της για την απελευθέρωση της αγοράς παροχής φυσικού αερίου. Οι συμβάσεις του κράτους, λέει η κυβέρνηση, με τις εταιρείες παροχής αερίου από το 2001, προέβλεπαν περίοδο εκμετάλλευσης 30 χρόνων οπότε εφαρμόζοντας σήμερα την ευρωπαϊκή πολιτική της απελευθέρωσης καταργούμε τις συμβάσεις με τις ΕΠΑ, τους πληρώνουμε 284 εκατ, τις αποσβέσεις δηλαδή από το 2014 μέχρι το τέλος της τριακονταετίας, και έτσι τις ΕΠΑ Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης τις καταργούμε ως μονοπώλια και συνεχίζουν τις εργασίες τους στην παροχή αερίου! Η σύμβαση με τις ΕΠΑ Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης δεν λύνε-

ται και να προκληρυνθεί νέος διαγωνισμός για την παροχή αερίου. Συνεχίζουν αποζημιωμένες την παροχή με τις παλιές τιμές του αερίου, πριν την αποζημίωση, και η μονοπωλιακή τους θέση ισχυροποιείται. Απελευθέρωση θέλετε απελευθέρωση θα έχετε απαντούν οι ξενόδουλοι σοσιαλφασίστες που κυβερνούν τη χώρα.

Όμως για να εξασφαλίσουν ακόμα περισσότερο ακριβό φυσικό αέριο, ως αμποταριστές, για τις βιομηχανίες δίνουν προνομιακό δικαίωμα συμμετοχής των ΕΠΑ στις δημοπρασίες αγοράς αερίου από την ΔΕΠΑ στις οποίες δημοπρασίες συμμετέχουν μεγάλες ενεργοβόρες βιομηχανίες για να εξασφαλίσουν μικρότερες τιμές, όχι για την αύξηση των κερδών τους όπως λένε οι σαμποταριστές, αλλά για την επιβίωσή τους. Γιατί για την επιβίωση αυτών των βιομηχανιών μιλάμε σήμερα που η Ελλάδα έχει την πιο ακριβή βιομηχανική ενέργεια στην Ευρώπη, και επομένως για την επιβίωση των εργατών που είναι δεμένοι με αυτές.

Η κρατική ΔΕΠΑ δηλαδή, που συμμετέχει με 51% στις ΕΠΑ δημοπρατεί αέριο και βάζει τις ΕΠΑ δηλαδή τον εαυτό της να ανταγωνίζεται τις βιομηχανίες στη δημοπρασία, να τους στερεί δηλαδή το δικαίωμα για φτηνό αέριο. Αυτό το λένε ευρωπαϊκή πολιτική και απελευθέρωση από το κρατικό μονοπώλιο.

Πριν υποχρεωθούν από την ΕΕ οι ντόπιοι πουτινικοί να ξεκινήσουν τις δημοπρασίες φυσικού αερίου οι προηγούμενες κυβερνήσεις, που έκρυβαν περισσότερο τη

ρωσοδουλεία τους, στερούσαν κάθε δικαίωμα αγοράς φυσικού αερίου των βιομηχανιών από το εξωτερικό για να τις κλείνουν. Έτσι απαγόρευαν στα λιπάσματα Καβάλας να αγοράσουν από αλλού φτηνό φυσικό αέριο για να μην μπορούν να ξεπληρώσουν ποτέ τη ΔΕΠΑ και τη ΔΕΗ, και για να μπορούν αυτές με την δικαιολογία των χρεών να αναστέλλουν τη λειτουργία τους. Την ίδια περίοδο που ανέστειλαν τη λειτουργία των λιπασμάτων επιτροπές ρώσων κρατικοολιγαρχών περιόδευσαν στο εργοστάσιο για να το αγοράσουν εκτιμώντας την αξία του και τον πραγματικά στρατηγικό ρόλο του στη γεωργία αλλά και τις δυνατότητες εκμετάλλευσης της άδειας ηλεκτροπαραγωγής που έχει.

Δεν χρειάζεται να ξέρει κανείς η γνωστή φράση του Έγκελς ότι όσες περισσότερες παραγωγικές δυνάμεις παίρνει το κράτος κάτω από το έλεγχο του, τόσο περισσότερο καταπιέζει τους πολίτες για να καταλάβει ότι το κρατικό μονοπώλιο είναι το πιο εκμεταλλευτικό και μάλιστα ότι πρόκειται για την πιο φασίζουσα μορφή του μονοπωλίου ακόμα και σε κάπως παλιές αστικές δημοκρατίες. Εδώ στην υπό μισοκατοχή χώρα μας πρόκειται για την ωμή βία πάνω στους οικιακούς καταναλωτές και στη βιομηχανία που η καταστροφή της από την αύξηση των τιμών του φυσικού αερίου, ως πρώτη ύλη, αλλά και της ηλεκτρικής ενέργειας φέρνει μεγαλύτερη καταστροφή στους εργαζόμενους ακόμα και από την αύξηση των οικιακών τιμολογίων.

Καταρρέει το ναυτιλιακό συνάλλαγμα, μειώνονται και οι εξαγωγές λόγω της οραγανωμένης προβοκατόρικης επιβολής των capital controls

Δύο πολύ σημαντικοί δείχτες της υγείας του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών, που η καταστασή τους φανερώνει το αν η χώρα αυξάνει ή μειώνει το χρέος της, είναι το ναυτιλιακό συνάλλαγμα και οι εξαγωγές. Και οι δύο αυτοί δείκτες επιδεινώθηκαν σαν αποτέλεσμα των κεφαλαιακών ελέγχων (capital controls) που με καλά μελετημένο σχέδιο εφάρμοσε ο Τσίπρας. (Έχουμε γραφει πολλά για αυτό.)

Όσον αφορά το ναυτιλιακό συνάλλαγμα στις αρχές του έτους εμφανίζε αυξητική τάση, λόγω της αύξησης των ναύλων παγκοσμίως. Μετά όμως την επιβολή των capital control η εικόνα έγινε τραγική. Αναλυτικότερα, τον Αύγουστο το ναυτιλιακό συνάλλαγμα που εισήλθε στη χώρα μας ανήλθε στα μόλις 570,7 εκατ. ευρώ έναντι 1.069,8 εκατ. ευρώ τον αντίστοιχο μήνα του 2014 και 1.022,9 εκατ. ευρώ το 2013. Επίσης τον προηγούμενο μήνα (τον Ιούλιο) το ναυτιλιακό συνάλλαγμα ανήλθε στα 470,7 εκατ. ευρώ έναντι 1.172,1 εκατ. ευρώ τον ίδιο μήνα του 2014 και 1.096,9 εκατ. ευρώ τον Ιούλιο του 2013. Την ίδια στιγμή οι ναυτιλιακές εταιρείες φεύγουν από τη χώρα ή ανοίγουν λογαριασμούς σε τρίτες χώρες, αποστερώντας έτσι τη χώρα από συνάλλαγμα και αυξάνοντας τις ανάγκες δανεισμού της.

Στο ίδιο μήκος κύματος βρίσκονται και οι ε-

ξαγωγές σαν αποτέλεσμα των κεφαλαιακών ελέγχων. Σύμφωνα με ανάλυση του Πανελληνίου Συνδέσμου Εξαγωγέων και του Κέντρου Εξαγωγικών Ερευνών και Μελετών (KEEM), τον περασμένο Σεπτέμβριο, τρίτο μήνα μήνα εφαρμογής capital controls, η συνολική αξία των εξαγωγών εμφανίζεται μειωμένη κατά 13% (στα 2,01 δισ. ευρώ από τα 2,31 δισ. ευρώ του Σεπτεμβρίου του 2014), ενώ πλέον εξανεμίζεται σχεδόν και η όποια αύξηση καταγράφονταν στην αξία των εξαγωγών, μετά την εξαίρεση των πετρελαιοειδών (+1,9% ή μόλις +27,3 εκατ. ευρώ σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα πέρυσι).

Ως αποτέλεσμα των επιδόσεων του Σεπτεμβρίου, στο εννεάμηνο του έτους, προκύπτει μείωση της τάξης του 4,4% στη συνολική αξία των εξαγωγών (στα 19,27 δισ. ευρώ από 20,15 δισ. ευρώ) ή απώλειες της τάξης των 880 εκατ. ευρώ. Ήδη φαίνονται οι μεσομακροπρόθεσμες συνέπειες της επιβολής κεφαλαιακών ελέγχων. Δηλαδή δυσκολίες προμήθειας και εξασφάλισης πρώτων υλών, οι οποίες μεταφράζονται σε μειωμένη παραγωγή και μειωμένες εξαγωγές, ενώ συνεχίζεται με έντονους ρυθμούς η φυγή ελληνικών επιχειρήσεων, που αναζητούν τραπεζική υποστήριξη και ρευστότητα στις γειτονικές, αλλά και άλλες χώρες της Ευρώπης.

Σαμποτάζ στο συναυλιακό τουρισμό

Αν και γεωγραφικά, σύμφωνα με τους ειδικούς, η Ελλάδα διαθέτει το πλέον "εύφορο έδαφος" για μεγάλες πολιτιστικές εκδηλώσεις, «η πραγματικότητα είναι ότι παραγωγοί και ατζέντηδες, σταδιακά σβήνουν το όνομά μας από τις λίστες των παγκόσμιων μουσικών δρώμενων. Τα τελευταία έξι χρόνια, λόγω της οικονομικής κρίσης και των capital controls, ο συναυλιακός και πολιτισμικός τουρισμός στην Ελλάδα μειώνεται εντυπωσιακά» (www.lifo.gr, 12-10). Και ενώ μέχρι πριν από λίγα χρόνια οι μεγάλες συναυλίες στην Ελλάδα προσέλκυαν συναυλιακό τουρισμό από όλη τη νοτιοανατολική Ευρώπη, οι ροές τείνουν πλέον να αντιστραφούν και οι Έλληνες φιλόμουσοι να ταξιδεύουν σε γειτονικές χώρες για να απολαύσουν την μουσική επιλογή τους. Το

βασικότερο πρόβλημα είναι τα capital control, αφού έχοντας ήδη χαθεί η εμπιστοσύνη και με την πολιτική ανασφάλεια, όλοι ζητούν μπροστά τα χρήματά τους και φυσικά δεν μπορούν να τους δοθούν. Εκτός από το υψηλό κόστος διαμονής και μετακίνησης το εισιτήριο είναι πανάκριβο γιατί είναι φορτωμένο με φόρους.

Ταυτόχρονα και ενώ στις γειτονικές χώρες ο ΦΠΑ είναι από 3%-6,5% στη χώρα μας είναι 23% ενώ υπάρχουν και ένα σωρό άλλοι φόροι.

Τα σαμποτάζ δηλαδή της παραγωγής στερεί όχι μόνο έσοδα για το κράτος, δουλειες για τους ανθρώπους που διοργανώνουν συναυλίες αλλά στερεί σε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους τη διασκέδασή τους.

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
[http:// www.oakke.gr](http://www.oakke.gr), e-mail: info@oakke.gr

Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ: ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΠΛΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ-ΠΟΥΤΙΝ

συνέχεια από τη σελ. 1

λιτικής, ο Ολάντ μπορεί μετά τη σφαγή του Παρισιού να βγει σαν το κατ'εξοχήν ευρωπαϊκό θύμα του ISIS και με τη βοήθεια των επίσης ρωσόφιλων, Κάμερον, Μέρκελ, Ρέντσι και βέβαια του Ομπάμα να σύρει όλη την ΕΕ ενεργά πίσω από τους ρωσικούς σχεδιασμούς για τη Συρία. Να γιατί εκτός από το Παρίσι απειλήθηκαν από το ΙΚ και το Λονδίνο και η Ρώμη με αίμα. Να γιατί επιλέχτηκε ο ποδοσφαιρικός αγώνας Γαλλίας-Γερμανίας σαν ένας από τους στόχους και να γιατί τα χτυπήματα ήταν τόσο αποτρόπαια και μαζικά. Έτσι μπορεί να εξηγηθεί η επιλογή δύο άλλων στόχων: το ρωσικό αεροπλάνο γεμάτο τουρίστες στο Σινά και η διπλή βομβιστική επίθεση σε σιτική συνοικία της Βυρηντού μόλις δυο 24ωρα πριν από το Παρίσι. Μόνο αν πειθόταν η Δύση για το ότι η Ρωσία και το Ιράν αποτελούν εξίσου θύματα του ΙΚ θα αναγκαζόταν

να συνάψει ένα κοινό μέτωπο μαζί τους.

Τα γεγονότα που τρέχουν επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις μας για το ρόλο του ΙΚ σαν μιας γιγαντιαίας πολιτικής προβοκάτσιας του Κρεμλίνου για τον αποπροσανατολισμό της παγκόσμιας κοινής γνώμης από το μεγάλο του έγκλημα στην Ουκρανία και την ανετότερη προώθηση των σχεδιασμών του στην Εγγύς και Μέση Ανατολή. Θυμίζουμε ότι στο εκτεταμένο άρθρο ανάλυσης για τον ISIS (<http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-26-19/item/403->) το Σεπτέμβρη του 2014 τονίζαμε ότι δίχως την αρχική πελώρια οικονομική βοήθεια από χρηματοδότες του ρωσόφιλου Κατάρ, δίχως τη σκανδαλώδη ανοχή του Άσαντ και την αρχικά συντροφική στάση της Αλ Νούσρα, δεν θα ήταν τόσο απρόσκοπτη η εγκατάσταση του σουνίτικου ISIS στην ανατολική και βόρεια Συρία. Κυρίως όμως, και εντελώς χαρακτηριστικά, δίχως την προδοσία της

ιρανόδουλης κυβέρνησης Μαλίκι που άνοιξε στα μέσα του 2014 τα σύνορα του Ιράκ με τη Συρία (βάζοντας τις συνοριακές φρουρές να εγκαταλείψουν αμαχητί τις θέσεις τους) για να εισβάλει το ISIS σαν σε περίπατο και στο σουνίτικο τμήμα του Ιράκ, δεν θα μπορούσαν οι κανίβαλοι αυτοί δουλολιψήτες και ληστές να μιλούν για χαλιφάτο. Χωρίς λίγα λόγια τους φίλους και συμμάχους της Ρωσίας, ISIS δεν θα υπήρχε. Αυτά τα γεγονότα τα ξέρουν καλύτερα από εμάς οι δυτικοί ιμπεριαλιστές που τώρα παραδίδουν όλη τη μουσουλμανική Μέση Ανατολή αλλά και την Ευρώπη στο ρωσικό μαχαίρι.

Μετά από τα παραπάνω καταλαβαίνει κανείς γιατί ξαφνικά όλοι της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ γέμισαν συγκίνηση και γίνανε Γάλλοι, όπως είχαν ξαναγίνει και με την πρώτη σφαγή-προβοκάτσια του Γενάρη. Τα τομάρια αυτά γίνονται Γάλλοι στο λεφτό όταν οι Γάλλοι κάτω από την καθοδήγηση του

κάθε Ολάντ τσιμπάνε το δόλωμα στο ρωσικό αγκίστρι. Άλλωστε τέτοιου τύπου Γάλλοι έχουν γίνει όλο τον τελευταίο καιρό από την ώρα που ο Ολάντ τους συμπαραστάθηκε στην προβοκατόρικη και διασπαστική τους πολιτική απέναντι στην Ευρωζώνη. Είναι δηλαδή Γάλλοι μόνο όταν οι Γάλλοι αυτοκτονούν πηγαίνοντας με το μεγάλο μελλοντικό χασάπη της Ευρώπης. Αυτός τώρα απλά κάνει τις προβοκατσιούλες του για να σύρει την Ευρώπη εναντίον του εαυτού της. Δηλαδή την κάνει εκτός από το να ξεχάσει την ανοιχτή εισβολή του στην Ευρώπη, που λέγεται προσάρτηση της Κριμαίας και μισοκατοχή της Ουκρανίας, να βοηθήσει τη ρωσική κατοχή στη Μέση Ανατολή, που σημαίνει να ελέγξει τα πετρέλαια του Κόλπου και έτσι να στραγγαλίσει ενεργειακά την Ευρώπη πριν της επιτεθεί στ'αλήθεια με όλη του τη δύναμη πυρός και κτηνωδίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗ ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΙΣΛΑΜΟΝΑΖΗΔΕΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΠΛΑ ΣΤΟ ΣΥΡΙΑΚΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

Η μαζική σφαγή των γάλλων πολιτών από τους ρατσιστές κανίβαλους του ISIS, είναι η τελευταία από μια σειρά σφαγών αμάχων τα τελευταία 10 χρόνια σε μια σειρά πρωτεύουσες όχι μόνο της Ευρώπης και της Δύσης αλλά όλου του πλανήτη. Όλες αυτές οι σφαγές, ενώ έχουν σαν κοινή ιδεολογική γραμμή τους το γενοκτονικό ρατσισμό που εξισώνει τις κρατικές πολιτικές με τους άμαχους πολίτες των βαλλόμενων κρατών, η πολιτική τους πρόθεση είναι συνήθως μία η προβοκάτσια: δηλαδή να σύρουν τη χώρα που υπήρξε θύμα της επίθεσης να γίνει θύτης μιας αντικειμενικά λαθεμένης ή εσκεμμένα εγκληματικής αντιμετώπισης. Η πιο χαρακτηριστική τέτοια προβοκάτσια ήταν η σφαγή του Μανχάταν που προκάλεσε τις καταστροφικές για το Αφγανιστάν και το Ιράκ, και, όπως αποδείχτηκε, και για τις ίδιες τις ΗΠΑ, αλλά τελικά ευνοϊκές για τη ρωσική διπλωματία άδικες εισβολές των ΗΠΑ στις δύο αυτές χώρες. Η δεύτερη πιο χαρακτηριστική προβοκάτσια (αν και προηγούμενη χρονικά), ήταν η σφαγή των κατοίκων των πολυκατοικιών της Μόσχας που προκάλεσε, στην πραγματικότητα δικαιολόγησε τη γενοκτονική αντιμετώπιση της Ρωσίας και την κατοχή της Τσετσενίας.

Έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι η σφαγή του Παρισιού είναι μια προβοκάτσια που αποτελεί κλιμάκωση της επίσης προβοκατόρικης σφαγής των σκιτσογράφων του Γενάρη, που όπως και εκείνη έχει σαν στόχο να σύρει τη Γαλλία και μαζί της όλη την Ευρώπη στο να συνταχθεί με τον Πούτιν και τον Άσαντ για να πολεμήσουν από κοινού τους προβοκατόρες του ISIS. Αν ο ISIS δεν ήταν πάνω από όλα ένα προβοκατόρικο

κατασκεύασμα δεν θα δυσκόλευε τη θέση του στα απέραντα μέτωπα του στη Συρία και στο Ιράκ με το να στρέψει με τη χθεσινή σφαγή εναντίον του όλη την Ευρώπη. Ούτε θα καυχόταν ότι σκότωσε τους 200 ρώσους αμάχους κατεβάζοντας το ρωσικό αεροπλάνο πάνω από το Σινά. Αντίθετα η Ρωσία του Πούτιν μπορεί να θριαμβεύσει διπλωματικά χάρη στη σφαγή του Παρισιού, σε συνδυασμό με αυτή του Σινά, αν η Ευρώπη δείξει πλήρη έλλειψη πολιτικής οξυδέρκειας εκτός από έλλειψη αρχών. Αυτό όχι μόνο γιατί ως τώρα η Γαλλία του Ολάντ αν και βομβάρδιζε τον ISIS δεν δεχόταν να συμμαχήσει με τον Άσαντ και το φασιστικό Ιράν ενάντια του, αλλά κυρίως γιατί μια παρατεταμένη εμπλοκή της ΕΕ στο πλευρό της Ρωσίας στα πλαίσια μιας παγκόσμιας αντι-ISIS συμμαχίας θα μετέτρεπε τη Ρωσία από χιτλερικό εισβολέα, διαμελιστή και καταβροχθιστή της Ουκρανίας, σε σωτήρα της Ευρώπης και έτσι θα την παρέλυε.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι ο βαθιά δοκιμαζόμενος δημοκρατικός και αντιφασίστας γαλλικός λαός, δεν θα ακολουθήσει το ρωσόφιλο Ολάντ σε μια κλιμάκωση της τυχοδιωκτικής ιμπεριαλιστικής του επέμβασης δίπλα στη Ρωσία και στις ΗΠΑ πάνω στο σώμα της ματοβαμμένης μαρτυρικής Συρίας. Οι κανίβαλοι του ISIS μπορούν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικότερα από τον ίδιο το λαό της Συρίας αρκεί οι ευρωπαϊκές χώρες και βέβαια οι επεμβασίες των ΗΠΑ να σταματήσουν με βρώμικα συνεταιρικά παιχνίδια τους με το μέτωπο της εισβολής Πούτιν, Άσαντ και Ιράν και να κάνουν το μόνο που αρνούνται να κάνουν από την ώρα που ο Άσαντ άρχισε να εξοντώνει αμάχους της

δημοκρατικής αντιπολίτευσης: Να δώσουν σε αυτήν τα κατάλληλα βαριά όπλα (ιδιαίτερα αντιαεροπορικά) για να πολεμήσει και τον Άσαντ και τον ISIS και τους ρώσους και ιρανούς από αέρος και στεριάς επεμβατιστές. Άλλωστε χωρίς τις υπολογισμένες αρχικές πλάτες του Άσαντ και των φιλο-ιρανών του Ιράκ στον ISIS αυτός ο τελευταίος δεν θα είχε ποτέ επεκταθεί σε δυο χώρες.

Σε μια ελεύθερη δημοκρατική Συρία κανένας ISIS δεν θα είχε ούτε λίγες μέρες ζωής. Από την άλλη μόνη της η ήττα του ISIS καθόλου δεν φτάνει για να μην σφάζεται ο λαός της Γαλλίας και των άλλων χωρών από κανίβαλους. Γιατί αυτοί είναι μέσα σε όλες τις χώρες και σε όλες τις χώρες πρέπει να στηθούν αντιφασιστικά μέτωπα, που θα ενώνουν τους λαούς ενάντια σε ισλαμοφασίστες, σε λευκούς ή μη λευκούς ρατσιστές και

εθνορατσιστές, και σε φασίστες κλασικούς και φευτοαριστερούς. Επίσης πρέπει - να σημειωθεί ότι όλοι αυτοί, σαν διεθνή ρεύματα καθόλου συμπτωματικά, αγαπάνε και αναγνωρίζουν σαν παγκόσμιο κέντρο τους, τον ισχυρότερο εχθρό κάθε δημοκρατισμού, το ρωσικό σοσιαλιμπεριαλισμό. Στο βάθος και ειδικά στην Ευρωπαϊκή ήπειρο το πολύ αίμα δεν έχει ακόμα αρχίσει να χύνεται και το μεγάλο μαχαίρι που κατεβαίνει δεν έχει τη λαβή του σε καμία Μέση Ανατολή αλλά στην ανατολική πλευρά της Ευρώπης όπου βρίσκεται το κεφάλι της πιο μεγάλης σε έκταση, πιο δόλιας και διπλωματικά πιο μελετημένης από τις δύο πυρηνικές υπερδυνάμεις.

Αθήνα, 14/11/2015

Κυβερνητικός εκβιασμός στο MEGA και διώξιμο του διευθυντή ειδήσεων Μανώλη Καψή Γοργά για την πουτινική δικτατορία

Το MEGA δέχθηκε ωμή επίθεση από την κυβέρνηση που οδήγησε σε παραίτηση του διευθυντή του Μ. Καψή επειδή έδωσε βήμα στις καταγγελίες Πανούση. Αυτή ήταν η πρώτη συνέπεια της εφαρμογής του τυποκτόνου νόμου για τα κανάλια που ψήφισε η Βουλή, αφού τώρα υπάρχει το απόλυτο εργαλείο εκβιασμού ώστε σε κάθε σύγκρουση με την κυβέρνηση να απειλούνται με κλείσιμο. Ο Μ. Καψής, αρνήθηκε να βγάλει ζωντανά τη Γεροβασίλη στο δελτίο ειδήσεων για να σχολιάσει το

ρεπορτάζ για τον Πανούση, και καλά έκανε αφού δεν είχε καμία τέτοια υποχρέωση. Σε απάντηση η Γεροβασίλη είπε ότι η συνέχεια θα δοθεί «σε άλλες αίθουσες όπου τον έλεγχο δεν έχει το Mega, αλλά μόνο εκείνοι που σύμφωνα με το Νόμο έχουν την εξουσία να αποφασίζουν». Δεν υπήρξε καμία πολιτική υποστήριξη από τα κόμματα στο MEGA απέναντι σε αυτή την ανοιχτή απειλή.

Η πουτινική δικτατορία τρέχει!!!

ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΑΝΟΥΣΗ: ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΕΣΜΟΙ ΣΥΡΙΖΑ – ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Με φασιστική επιχείρηση συγκάλυψης και διώξεις απαντά η κυβέρνηση Τσίπρα

Στις αρχές του Νοέμβρη ο πρώην υπουργός προστασίας του Πολίτη Πανούση έκανε μια καταγγελία που δημοσιεύτηκε στο «Πρώτο Θέμα» ότι απειλείται η ζωή του και η πολιτική του υπόσταση από τρομοκράτες, ποινικούς και πολιτικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ τα οποία συνδέονται με αυτούς.

Επίσης, ότι ο επικεφαλής της ΕΥΠ Ρουμπάτης είχε ενημερώσει πριν από καιρό τον Τσίπρα για όσα καταγγέλλει ο ίδιος τώρα, και ο Τσίπρας δεν έκανε τίποτα. Ο Ρουμπάτης δεν διέψευσε ποτέ τον Πανούση.

Στη συνέχεια το ΜΕΓΑ παρουσίασε τηλεφωνικές συνδιαλέξεις που είχε καταγράψει η ΕΥΠ και στις οποίες ακουγόταν ο σύμβουλος του υπουργού Δικαιοσύνης και μέλος της Πολιτικής Γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ, Π. Λάμπρου, να προσφέρει προστασία στους Πυρήνες της Φωτιάς. Όταν αυτοί διαμαρτυρήθηκαν για τον Πανούση, ο Π. Λάμπρου εμφανίστηκε σε ρόλο μεσολαβητή με το υπουργείο Δικαιοσύνης για την προώθηση ευνοϊκών για τους Πυρήνες νομοθετικών ρυθμίσεων.

Οι καταγγελίες Πανούση αποδεικνύουν αυτό που σε πολιτικό επίπεδο έχει καταγγείλει εδώ και χρόνια η ΟΑΚΚΕ, δηλαδή ότι οι ψευτοαναρχικοί τραμπούκοι και δολοφόνοι λειτούργουν σαν παρακράτος του σοσιαλφασιστικού καθεστώτος, και αυτό ισχύει ιδιαίτερα σήμερα που το κράτος βρίσκεται στα χέρια του παλιού προστάτη τους ΣΥΡΙΖΑ.

Φαίνεται ότι η υπουργοποίηση Πανούση ήταν μία κίνηση του Τσίπρα για τον καθησυχασμό των δυτικών σχετικά με αυτές τις σχέσεις για τις οποίες στοιχεία είχαν εμφανιστεί πολύ πριν τις καταγγελίες Πανούση και ας υποκρίνονται όλοι τώρα στο ΣΥΡΙΖΑ τους έκπληκτους.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν έρθει στη δημοσιότητα, ο Πανούσης βρέθηκε από την αρχή σε σύγκρουση με τη Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς και όλο το σύστημα που συνδέεται με αυτούς. Ο Πανούσης ήταν και αυτός ένα τμήμα του συστήματος ΣΥΡΙΖΑ και είχε πολιτική συμφωνία στα καίρια σημεία της σοσιαλφασιστικής του στρατηγικής. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν έδωσε καμία πάλη ενάντια στην πολιτική σύμπλευση Πυρήνων – ΣΥΡΙΖΑ. Διαφώνησε όμως ανοιχτά και συγκεκριμένα στο ότι τους έχει παραχωρηθεί εξουσία διοίκησης στις φυλακές στις οποίες βρίσκονται κρατούμενοι, με τη χορήγηση κάθε είδους διευκόλυνσης και προστασίας σε νομοθετικό και διοικητικό επίπεδο από κρατικά και κομματικά στελέχη. Αυτή η διαφωνία του όχι μόνο του κόστισε την υπουργική του θέση αλλά τον έβαλε και στο στόχαστρο των συμμοριών.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο διάδοχος του υπουργός Τόσκα είπε ότι η τρομοκρατία δεν είναι πια προτεραιότητα γιατί όλες οι «μεγάλες τρομοκρατικές οργανώσεις» έχουν φύγει. Εδώ βρίσκεται όλη η ουσία της σύγκρουσης.

Ο Πανούσης ξεσκεπάζει ότι η φυλάκιση αρκετών ηγετικών στελεχών των παρακρατικών συμμοριών, δεν σημαίνει ότι «έχουν φύγει», αφού είναι αφεντικά μέσα στις φυλακές και μέσα από τις φυλακές.

Η κυβέρνηση Τσίπρα καθόλου δεν συγκινήθηκε από τις δηλώσεις Πανούση για απειλές κατά της ζωής του και τις πρώτες μέρες έμεινε ένοχα σιωπηλή. Όμως όταν αυτός επέμεινε, εμφανίστηκε σύσσωμος ο ΣΥΡΙΖΑ, κόμμα και κυβέρνηση, να τον καταγγέλλει σε «φαντασιό-

πληκτο» και «μυθομανή», από τον αρχισαμποταριστή υπουργό Περιβάλλοντος Σκουρλέτη μέχρι το φίλο της Cosco Δρίτσα. Για να τον προκαλέσουν μάλιστα να σοβαρευτεί τον παρότρυναν να καταθέσει τα στοιχεία του στην εισαγγελία. Πράγματι, ο Πανούσης πήγε να καταθέσει στην εισαγγελία, περιμένοντας η κυβέρνηση να εξετάσει πια σοβαρά τα στοιχεία που κατάθεσε. Αλλά χωρίς καθυστέρηση ο υπουργός Δικαιοσύνης και ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη που διαδέχθηκε τον Πανούση, ο απόστρατος Τόσκα, κατέθεσαν μήνυση εναντίον του για να τον φимώσουν. Η μήνυση ζητούσε τη δίωξή του για διαρροή απορρήτων εγγράφων και μαγνητοφωνήσεων, όταν η ίδια η κυβέρνηση τον οδήγησε σε μια τέτοια διαρροή!!!

Η κόντρα Πανούση – Παρασκευόπουλου και η παρέμβαση των Πυρήνων υπέρ Παρασκευόπουλου!

Πανούσης και Παρασκευόπουλος βρίσκονταν σε μία διαρκή σύγκρουση για το ζήτημα της λειτουργίας των φυλακών. Αυτή έφτασε σε μία κορύφωση το Μάη όταν εμφανίστηκε στον τύπο ένα ρεπορτάζ για επιστολή Πανούσης προς το υπουργείο Δικαιοσύνης για «ανεξέλεγκτη κατάσταση στις φυλακές» και για «απόλυτο κουμάντο» των συμμοριών σε αυτές. Το ρεπορτάζ εμφανίστηκε μετά τις αποκαλύψεις για το σχεδιασμό της επιχείρησης «Γοργοπόταμος» από Χριστόδουλο Ξηρό και Πυρήνες μέσα από τη φυλακή (www.makelieo.gr, 20/02/2015). Ο Πανούσης διέψευσε την επιστολή μόνο ως προς τις αναφορές για επικείμενο τρομοκρατικό χτύπημα.

Τρεις μήνες αργότερα με μία επιστολή που δημοσιεύτηκε στο Indymedia η «Πρωτοβουλία ενάντια στις φυλακές» μιλώντας για λογαριασμό των Πυρήνων, διαμαρτύρεται για αιφνιδιαστική έρευνα στα κελιά τους που διέταξε ο υπουργός δημόσιας τάξης και καταγγέλλουν τον Πανούση για «διαρροές στον τύπο» για την κατάσταση στις φυλακές, και για σχέδιο έντασης ώστε η αστυνομία «να διοικεί ουσιαστικά τις φυλακές», εννώνοντας ότι υπονομεύει τον Παρασκευόπουλο. Ασφαλώς, θεωρητικά δεν είχαν καμία δουλειά οι υποτιθέμενοι ολικοί αρνητές του κράτους και της εξουσίας, να εμπλακούν σε μία ενδοκυβερνητική σύγκρουση ανάμεσα στους υπουργούς Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης και να διαλέξουν στρατόπεδο. Κι όμως φθάνουν στο σημείο να ασκούν κριτική στον Παρασκευόπουλο γιατί «ουσιαστικά παραχωρεί τη διοίκηση των φυλακών στην αστυνομία και στον υπεριπουργό Πανούση» !!! Μετά από αυτή την επιστολή ξέσπασε μία νέα κόντρα Πανούση-Παρασκευόπουλο για το αν, πως και από ποιον διατάχθηκε η έρευνα στα κελιά. Ο Πανούσης κάλεσε τον Παρασκευόπουλο να διαψεύσει ότι διέταξε τέτοια έρευνα και ότι μπαίνει στα χωράφια του, αλλά αυτός αρνήθηκε να το κάνει, επιβεβαιώνοντας έμμεσα αλλά με σαφήνεια τους Πυρήνες!

Αυτή η παλιά σύγκρουση έρχεται να

επιβεβαιωθεί από τα νέα στοιχεία και το περιεχόμενο των συνομιλιών όπου εμφανίζεται ο Π. Λάμπρου να μεσολαβεί ανάμεσα στους Πυρήνες και το υπουργείο Δικαιοσύνης και να τους καθησυχάζει για τον Πανούση.

Ένα άλλο πεδίο σύγκρουσης Πυρήνων – Πανούση ήταν η αστυνομική επέμβαση της πρυτανείας. Το *Βήμα* της Κυριακής 15/11 παρουσίασε συνομιλία του Π. Λάμπρου με τον Γ. Τσάκαλο των Πυρήνων σχετικά με την κατάληψη αυτή όπου ο Γ. Τσάκαλος αναφέρεται σε τήρηση από την πλευρά των Πυρήνων της συμφωνίας για αποχώρηση του μεγαλύτερου αριθμού των καταληψιών, ενώ διαμαρτύρεται για το ότι η κυβέρνηση δεν τήρησε τις δικές της δεσμεύσεις... Θυμίζουμε ότι ο Πανούσης έδωσε εντολή για αστυνομική επέμβαση και συλλήψεις, την ίδια στιγμή που ο Παρασκευόπουλος ικανοποιούσε τα αιτήματα των καταληψιών με ψήφιση νόμου για αποφυλάκιση «βαριά ασθενών», κατάρτηση φυλακών ασφαλείας Γ΄ τύπου κ.α. Την επέμβαση Πανούση κατάνηλε με κείμενο του ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, Διαμαντόπουλος μιλώντας επίσης για υπονόμηση του έργου του υπουργείου Δικαιοσύνης και για άδικη επίθεση σε μια «ειρηνική και περιφρουρημένη κατάληψη».

Το σοσιαλφασιστικό καθεστώς χρειάζεται το παρακράτος της βίας για την πούτινική δικτατορία του

Το ότι ένας πρώην υπουργός δημόσιας τάξης κάνει τέτοιου είδους καταγγελίες για τη σημερινή κυβέρνηση έπρεπε να είχε συγκλονίσει την αντιπολίτευση και θα έπρεπε όλα της τα στελέχη να σφυροκοπούν καθημερινά τον ίδιο τον Τσίπρα και τους εμπλεκόμενους υπουργούς του για αυτή την υπόθεση, κυρίως τον Παρασκευόπουλο, και να ζητούν παραιτήσεις, με τον ίδιο τρόπο που επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ-ΝΔ σύσσωμη η αντιπολίτευση σφυροκοπούσε τον κάθε φορά πολιτικό στόχο της ψευτοαριστεράς με εντελώς αναπόδεικτες υποψίες για πολύ μικρότερης σημασίας σκάνδαλα. Μάλιστα σε εκείνες τις κυβερνητικές περιόδους κάθε είδους μαγνητοφώνηση αποτελούσε ατράνταχτο στοιχείο ενοχής και κανένας δεν έμπαινε στον κόπο να εξετάσει το θέμα του

«απόρρητου» και άλλες τέτοιες λεπτομέρειες. Πρόσφατα ο Κασιδιάρης αθωώθηκε για την καταγραφή της συνομιλίας του με τον Μπαλτάκο και τη δημόσια προβολή της! Στην περίπτωση αυτή που οι συνομιλίες έχουν καταγραφεί από την ΕΥΠ και δεν διαψεύδονται, και αυτό έγινε στα πλαίσια της παρακολούθησης των φυλακισμένων για τρομοκρατία που είναι μία τουλάχιστον συνηθισμένη διαδικασία, ανακαλύφθηκε ξαφνικά ότι υπάρχουν «απόρρητα» και «μυστικά του κράτους» και όλοι συμφώνησαν ότι αυτό πρέπει να προστατευθεί!

Όχι μόνο αυτό, αλλά κανείς δεν ασχολείται με το γεγονός ότι η κυβέρνηση η ίδια δεν κατέθεσε μήνυση για ψευδή γεγονότα ή για πλαστογραφημένα στοιχεία, αλλά έδωσε τις δικές της ερμηνείες για τις συνομιλίες οι οποίες δεν αμφισβητήθηκαν. Π.χ. ο Π. Λάμπρου είπε ότι όλα όσα ακούγονται στις κασέτες είναι στα πλαίσια του αγώνα του για τη βελτίωση των συνθηκών στις φυλακές. Καλά θα ήταν να εξηγήσει ο Π. Λάμπρου εκτός από τους Πυρήνες και τους ναζιστές για ποιους άλλους έχουν βελτιωθεί οι συνθήκες στις φυλακές.

Το Ποτάμι και το ΠΑΣΟΚ φρόντισαν να ξεπλύνουν τον Τσίπρα για τις πολιτικές ευθύνες του, και δεν έκαναν καμία καταγγελία στον πρωθυπουργό. Αυτοί πάντα αθιώνουν το ΣΥΡΙΖΑ για όλη την εγκληματική πολιτική του στο όνομα του «ευρωπαϊού» Τσίπρα που είναι ο επικεφαλής αυτής της πολιτικής. Ανάλογα χλιαρή ήταν η τοποθέτηση της ακέφαλης ΝΔ, ενώ το ψευτοΚΚΕ δεν ενδιαφέρεται για αυτή την υπόθεση.

Μέσα σε αυτό το κλίμα κανένας δεν ασχολήθηκε με την επιστολή του προστατευόμενου από την κυβέρνηση Ρωμανού για την οργάνωση ενός «μαύρου Δεκέμβρη» που θα περιλαμβάνει κάθε είδους βία αλλά και «σαμποτάρισμα της ομαλής ροής των εμπορευμάτων στα Χριστούγεννα» σε πλήρη σύμπλευση με το καθεστώς των σαμποταριστών που βρίσκεται στην εξουσία.

Η ΟΑΚΚΕ ήταν η μόνη που είχε καταγγείλει την καθεστωτική προστασία του Ρωμανού και το φιλοναζισμό των Πυρήνων με τους οποίους συνδέεται (δες <http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/445>).

Το καθεστώς Σύριζα προστατεύει πολιτικά τόσο τους ναζί της «Χρ. Αυγής» όσο και τους ψευτοαναρχικούς φίλους του αρχιναζιστή Καλέντζη γιατί, μοιράζονται σήμερα και ανοιχτά το ίδιο μίσος για μια βιομηχανική τεχνολογικά ανεπτυγμένη και κυρίως δημοκρατική Ελλάδα.

ΕΔΙΩΞΑΝ την επένδυση της Tesla

Η Tesla είναι η μεγαλύτερη παγκόσμια αυτοκινητοβιομηχανία στα ηλεκτρικά αυτοκίνητα.

Το 2012 στελέχη της επισκέφτηκαν τη χώρα μας για να εξετάσουν τη δημιουργία της ευρωπαϊκής γραμμής παραγωγής της εταιρείας. Ωστόσο στις επαφές που είχε κάνει η Tesla με την τότε κυβέρνηση «*συνάντησε απροθυμία και χλιαρή ανταπόκριση, με αποτέλεσμα η αντιπροσωπεία να αποχωρήσει άπρακτη και να επιλεγεί η Ολλανδία για την εγκατάσταση του εργοστασίου. Μεταξύ άλλων, οι Αμερικανοί είχαν διαπιστώσει τότε ότι οι αδειοδοτήσεις, ιδιαίτερα οι περιβαλλοντικές εγκρίσεις θα καθυστέρησαν με αποτέλεσμα να επιλέξουν τελικά μια πιο φιλική στις επενδύσεις χώρα όπως η Ολλανδία. Και δικαιώθηκαν: οι αδειοδοτήσεις για το εργοστάσιο του Tilburg βγήκαν μέσα σε λίγους μήνες, με αποτέλεσμα η μονάδα να είναι έτοιμη το 2013*» (<http://www.capital.gr/story/3074333>). Η Tesla δεν επέλεξε την Ολλανδία για το χαμηλό της εργατικό κόστος, αφού εκεί οι μισθοί είναι υψηλότεροι από τους ελληνικούς, αλλά για την ταχύτητα στις αδειοδοτήσεις και τις εγκρίσεις, το σταθερό φορολογικό περιβάλλον.

Αναδημοσιεύουμε απόσπασμα άρθρου που δημοσιεύτηκε στο φ. 499 της Νέας Ανατολής (Αύγουστος 2014), σχετικά με τον ISIS που επιβεβαιώνεται πλήρως σήμερα, με τίτλο

“ΟΥΚΡΑΝΙΑ-ΙΡΑΚ-ΓΑΖΑ: Τρεις ταυτόχρονοι πόλεμοι στην υπηρεσία του ενός από αυτούς” και υπότιτλο “ISIS και Χαμάς στην υπηρεσία των ρώσων εισβολέων και διαμελιστών της Ουκρανίας”

«Έχουμε αρκετές φορές επισημάνει ότι οι μεγάλες τοπικές συρράξεις και εμφύλιοι των τελευταίων δεκαετιών, που αποκτούν παγκόσμιο χαρακτήρα κρίσης, καθώς και οι αντίστοιχες δήθεν λαϊκές επαναστάσεις που καταλήγουν σε στρατιωτικά πραξικοπήματα και σε ιμπεριαλιστικές στρατιωτικές επεμβάσεις, ευνοούν τελικά τη ρώσικη ιμπεριαλιστική πολιτική. Στην ουσία σε αυτήν την υπερδύναμη βρίσκεται το κέντρο της παραγωγής τέτοιων συρράξεων και «επαναστάσεων».

Η εισβολή των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν και μετά εκείνη στο Ιράκ, η εισβολή της Σερβίας στην Κροατία και μετά η κατοχή και ο διαμελισμός της Βοσνίας, ύστερα η διπλή στρατιωτική επέμβαση και απόσχιση στο Κόσοβο, οι μετά το 2000 πόλεμοι του Ισραήλ με τη Χεζμπολάχ στο Λίβανο και με τη Χαμάς στη Γάζα, η εισβολή στη Γεωργία και η απόσχιση της Αμπχαζίας και νότια Οσετίας, και πιο πρόσφατα οι τρεις «επαναστάσεις» και οι στρατιωτικές επεμβάσεις των δυτικών ιμπεριαλιστών καθώς και οι διπλωματικές των Ρώσων στην Τυνησία, στην Αίγυπτο και τη Λιβύη είναι χαρακτηριστικές περιπτώσεις τέτοιων κρίσεων.

Το χαρακτηριστικό αυτών των κρίσεων είναι ότι ως πρόσφατα ήταν εντελώς ελεγχόμενες ως προς το εύρος τους. Εννοούμε ότι την ώρα που η κάθε μια ξετυλιγόταν, καμιά άλλη αυτού του είδους και όγκου δεν ήταν ταυτόχρονα σε έξαρση. Αυτό οφείλεται στο ότι η ρώσικη διπλωματία που καθοδηγεί, ελέγχει και συντονίζει την κάθε τέτοια κρίση, και άμεσα διπλωματικά και στο έδαφος στρατιωτικά μέσω συμμάχων συνειδητών και ασυνειδητών, και κυρίως μέσω πρακτόρων, φροντίζει αυτή η κρίση να είναι συγκεντρωμένη ώστε να μπορεί να τη διαχειριστεί χωρίς άλλες απρόβλεπτες παγκόσμιες επιπλοκές. Είναι πολύ χαρακτηριστικό πόσο οι αλβανοί και κοσοβάρη σοβινιστές δεν επιτέθηκαν στους Σέρβους εθνοεκκαθαριστές στη διάρκεια της σερβο-βοσνιακής και προηγούμενα της σερβοκροατικής κρίσης ενώ γνώριζαν ότι κάτι τέτοιο θα αποδυνάμωνε τη διαμελιστική πολιτική των προστατευόμενων του Κρεμλίνου σέρβων φασιστών. Μια τέτοια επέμβαση θα δυσχεραίνεσε όχι μόνο τη Ρωσία αλλά κυρίως το ρωσόδουλο πράκτορα της Κλίντον, που είχε αναλάβει τη ρύθμιση της κοσοβάρικης εξέγερσης για την πιο κατάλληλη στιγμή και συγκεκριμένα μια στιγμή κατά την οποία η Ρωσία θα μπορούσε στο πλαίσιο μιας σερβο-αλβανικής διευθέτησης να καταλάβει και να διατηρήσει τη φύλαξη του αεροδρομίου της Πρίστινα, που βρίσκεται στην καρδιά των Βαλκανίων.

Οι δύο πόλεμοι αντιπερισπασμού

Αυτή όμως τη φορά, όπου παίζεται το μεγαλύτερο, το στρατηγικότερο ρώσικο χαρτί μέσα στην ίδια την ΕΕ, όπου δηλαδή ξετυλίγεται η εισβολή και πρόσφατη τμημάτων του ουκρανικού κράτους, και ουσιαστικά ο διαμελισμός της χώρας και η διάσπαση της ΕΕ, έχουν εκδηλωθεί δύο παράλληλες παγκόσμιες κρίσεις, για την ακρίβεια δύο ακόμα πόλεμοι, ο πόλεμος με τον ISIS και ο πόλεμος Χαμάς-Ισραήλ. Οι δύο τελευταίοι πόλεμοι είναι στην κύρια πλευρά τους αντιπερισπασμοί της Ρω-

σίας στον πρώτο πόλεμο, που είναι ο κύριος και βασικός και τον υπηρετούν, δηλαδή επιτρέπουν στη Ρωσία να εξουδετερώσει την ενότητα και την αποτελεσματικότητα του ευρωαμερικανικού μετώπου, προτείνοντας σε ΗΠΑ και ΕΕ ένα άλλο μέτωπο, ένα μέτωπο Ρωσίας-ΗΠΑ-ΕΕ ενάντια στον ISIS το οποίο σαν βασικό του συστατικό περιλαμβάνει και την ειρήνευση Χαμάς-Ισραήλ. Γιατί δίχως την ειρήνευση ανάμεσα στη σουνίτικη Χαμάς και στο Ισραήλ, ο αντιδυτικός και επίσης σουνίτικος ISIS κερδίζει πολιτικά τις καθυστερημένες αντι-ισραηλινές αραβικές μάζες που σε κάποιο ποσοστό θα ακολουθούν τον ISIS σε όσο βαθμό και για όσο διάστημα θα είναι νικηφόρος.

Στην ουσία με τους δύο πολέμους αντιπερισπασμού, κυρίως αυτόν με τον ISIS, η ρώσικη διπλωματία βάζει στο μέτωπο ΗΠΑ-Δύσης, που σχηματίζεται κύρια στο ουκρανικό, το εξής δίλημμα: Θα υπερασπιστεί την ακεραιότητα και την κρατική ύπαρξη της Ουκρανίας παραινώντας τον Κόλπο των πετρελαίων σε μια θύελλα κανιβαλικού τζιχαντισμού ή θα κάνει μερικές υποχωρήσεις συνδιαιριζόμενο μια ντεφάκτο διαμελισμένη Ουκρανία με την πούτινική Ρωσία για να αντέξει στην επίθεση του τζιχάντ στον Κόλπο;

Με την κατάπτυστη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός που υπέγραψε η Ουκρανία με τη Ρωσία κυρίως κάτω από την πίεση της ΕΕ και των ΗΠΑ, και η οποία στην ουσία παραδίδει την ανατολική Ουκρανία στη Ρωσία, ο διπλός αντιπερισπασμός του Κρεμλίνου είχε μια πρώτη μεγάλη νίκη. Βεβαίως οι Ποροσένκο και Γιάτσενιουκ που υπέγραψαν ή αποδέχθηκαν αυτή τη συμφωνία δεν είναι τίποτε πατριώτες, αλλά αντίθετα ξεσκολισμένοι πράκτορες της Ρωσίας και φασίστες, τσιράκια και οι δυο και συνεργάτες της προβοκατόρισας Τιμοσένκο, που ο Γιούσενκο την είχε κατονομάσει σαν έμπτη φάλλαγα του Κρεμλίνου (NYT, 11/09/2009). Αυτό δεν σημαίνει ότι ήδη η Ουκρανία διαμελίστηκε ή ότι καταβροχθίστηκε, αλλά ότι ένας μεγάλος δρόμος άνοιξε γι' αυτό, και γι' αυτό το λόγο πρέπει να περιμένουμε ότι ο συγκεκριμένος αντιπερισπασμός θα διατηρηθεί και πιθανά να οξυνθεί και να πλαϊσιωθεί και με άλλους στην ίδια ή και σε ευρύτερη γεωγραφική σφαίρα ώστε ο διαμελισμός της Ουκρανίας να συνεχίζεται. Βέβαια πρέπει επίσης να επισημάνουμε ότι αυτό το μέτωπο ενάντια στον ISIS ενώ είχε σαν κύριο στόχο τον αντιπερισπασμό στη Ουκρανία, όπως γράψαμε στην τελευταία Νέα Ανατολή βοηθάει και την επέκταση της ρωσικής διεξόδου στον Κόλπο.

Ο αντιπερισπασμός με τον ISIS

Αλλά ας δούμε με ποιο συγκεκριμένο τρόπο οργανώθηκε πολιτικο-διπλωματι-

κά και λειτούργησε αυτός ο στρατηγικός αντιπερισπασμός και κυρίως πως μπόρεσε να μείνει ελεγχόμενος ως τα σήμερα από τη ρωσική διπλωματία, πράγμα πολύ πιο δύσκολο ως αδύνατο για την τελευταία σε μια προηγούμενη εποχή. Ποτέ δηλαδή ως τα σήμερα η ρωσική διπλωματία δεν είχε κατακτήσει τόσο πολλές και τόσο καίριες θέσεις σε παγκόσμιο, ευρωπαϊκό και μεσανατολικό επίπεδο, έτσι ώστε να μπορεί όχι μόνο να ελέγχει από πολλές πλευρές και να στεγανοποιεί κάθε τοπική σύγκρουση που προκαλεί, αλλά να μπορεί να ελέγχει τρεις ταυτόχρονα. Αυτό δεν οφείλεται σε συγκυρίες και συμπτώσεις αλλά σε μια πολύ μακρόχρονη υπονομευτική δουλειά που αξιοποιούσε τις αντιθέσεις ανάμεσα στους δυτικούς ιμπεριαλιστές, τις αντιθέσεις τους με τον τρίτο κόσμο και βέβαια όλη την κερδοσκοπική αθλιότητα των δυτικών μονοπωλιστών, αλλά και την εθνοσοβινιστική καθυστέρηση και τον αυταρχικό-αντιλαϊκό χαρακτήρα των τριτοκοσμικών, κυρίως των μεσανατολικών αστικών τάξεων. Η αξιοποίηση αυτή περνούσε μέσα από αλληπάλληλες προβοκάτσιες και κυρίως μέσα από τον πετυχημένο εισοδισμό στις κυβερνήσεις όλων αυτών των χωρών, ιδιαίτερα των χωρών και των συλλογικών οργάνων της ΕΕ. Αυτός ο εισοδισμός έγινε επιστήμη μετά τη βαθιά και πετυχημένη εμπειρία του εισοδισμού του ΚΚΣΕ των Σουσιλάφ, Κρουτσόφ και Μπρέζνιεφ για την άλωση και την καταστροφή του ΚΚΣΕ και όλων των άλλων κομμουνιστικών κομμάτων στον κόσμο. Αυτού του είδους ο εισοδισμός δεν χρειάζεται απλά την εξαγορά και τον εκβιασμό μεμονωμένων στελεχών και ηγετών αλλά τη βαθιά γνώση των πολιτικών και ιδεολογικών ρευμάτων μέσα σε κάθε κόμμα και μέσα σε κάθε χώρα.

Πώς λειτουργεί, λοιπόν ο βασικός αντιπερισπασμός στην ουκρανική εισβολή, αυτός του ISIS και μετά με ποιον τρόπο συνδυάζεται αυτός ο τελευταίος μ' εκείνον του πολέμου Χαμάς-Ισραήλ;

Ο ISIS είναι ένα εργαλείο πολλών χρήσεων στην υπηρεσία της ρωσικής διπλωματίας, αλλά κυρίως είναι ένα εργαλείο προβοκατίας όπως είναι και η ίδια η Αλ Κάιντα που είναι το οργανωτικό και ιδεολογικό κέντρο όλων αυτών των εκτροχιάσεων. Ο ISIS είναι ένας ανεπτυγμένος διάδοχος ενός κανιβαλικού ισλαμοναζιστικού σουνίτικου σχηματισμού που δημιούργησε η Αλ Κάιντα του Ζαουάχρι, δηλαδή η Ρωσία, στο Ιράκ, στις σουνίτικες περιφέρειες, για να προβοκάρει τη δίκαιη σουνίτικη φιλο-σανταμική, κύρια μπαθική, αντίσταση ενάντια στις αμερικάνικες κατοχικές δυνάμεις και ενάντια στις κυβερνήσεις των φιλο-ιρανών και φιλορώσων σιιτών ηγετών του Ιράκ, ιδιαίτερα ενάντια στην κυβέρνηση Μαλίκι. Με αρχηγό ένα σαδιστικό υποκείμενο ονόματι Ζαρκάουι, ο ιρακινός ISIS προσπάθησε κυρίως να προβοκάρει αλλά και να χειραγωγήσει και να ελέγξει αυτήν την αντίσταση. Η βασική δουλειά του ήταν να πραγματοποιεί προβοκατόρικες ρατσιστικές επι-

θέσεις στον άμαχο σιιτικό πληθυσμό που εκθέτανε τους σουνίτες σε πόλεμο αντιποίνων από τις αντίστοιχες σιιτικές φιλοϊρακινές προβοκατόρικες φασιστικές συμμορίες. Από αυτή τη διπλή προβοκάτσια γεννήθηκε μεγάλο αμοιβαίο μίσος στη βάση ανάμεσα σε σιίτες και σουνίτες που διέσπασε σε μεγάλο βαθμό τον ιρακινό λαό. Αρκετά σύντομα πάντως οι σουνίτες σαν στελέχη και σαν λαός αντιστάθηκαν σε αυτήν την έκθεση και χειραγωγήση οπότε δέχτηκαν πόλεμο εξόντωσης από τους κανιβαλους του Ζαρκάουι. Αυτή η επίθεση συντρίφτηκε από ένα γενικό ξεσήκωμα του σουνιτικού πληθυσμού που προτίμησε να κάνει ακόμα και τακτική συμμαχία με τις κατοχικές δυνάμεις των ΗΠΑ -συγκροτώντας τις δυνάμεις επαγρύπνησης - παρά να παραδοθεί στους κανιβαλους του Ζαρκάουι. Μόλις ήρθε στην εξουσία το ρωσόδουλο δίδυμο Ομπάμα-Χίλαρυ Κλίντον σε συνεργασία με το φιλοϊρακινό καθεστώς Μαλίκι τσάκισε τις ομάδες επαγρύπνησης και, αφού παρέδωσε όλη τη χώρα στο Ιράν, έφυγε από αυτήν. Με τον ιρακινό στρατό εντελώς εκκαθαρισμένο από μπαθικούς σουνίτες αξιωματικούς, το σουνίτικο στοιχείο, που αποτέλεσε πάντα τον κεντρικό κορμό του ιρακινού κράτους στο επίπεδο της διοίκησης και της παραγωγής δέχτηκε μια νέα βίαιη επίθεση πολιτικής περιθωριοποίησης και καταπίεσης από το καθεστώς Μαλίκι και τους σιίτες παραστρατιωτικούς, οπότε ο ISIS ξαναδύναμωσε σαν ένας αντι-σιίτης προβοκατορας χωρίς όμως ποτέ να αποκτήσει την παλιά του μαζικότητα και ουσιαστικά η χώρα διασπάστηκε θρησκευτικά.

Το στήσιμο του ISIS μέσα στη Συρία. Ο καθοριστικός ρόλος του Κατάρ.

Έτσι ο ISIS με αρχηγό κάποιον Μπαγκαντί, διάδοχο του Ζαρκάουι εμφανίστηκε μέσα στη Συρία, αφού προηγούμενα ο Άσαντ, υποστηριζόμενος στρατιωτικά από τη Ρωσία και στηριζόμενος έμμεσα από το ρωσόφιλο προβοκάτορα Ομπάμα που φρόντισε να μην εξοπλίζεται η αντι-Άσαντ αντιπολίτευση, σχεδόν συνέτριψε αυτήν την αντιπολίτευση. Ο ρόλος του ISIS στη Συρία, όπως και της δίδυμης του Αλ-Νούσρα, επίσης αποσπάσματος της Αλ Κάιντα ήταν, ακόμα περισσότερο από όσο στο Ιράκ, να χειραγωγήσει και να προβοκάρει τη σουνίτικη αντίσταση στο εντελώς πια φιλορώσικο και φιλο-ϊρακινό καθεστώς Άσαντ, οδηγώντας τη χώρα παραπέρα στον εθνο-θρησκευτικό διαμελισμό. Σε μια σειρά άρθρων της Νέας Ανατολής αφότου ξέσπασε ο συριακός εμφύλιος είχαμε τονίσει ότι αυτός ο εμφύλιος όντας από την αρχή υπό ισλαμική ηγεμονία -κυρίως τους Αδελφούς Μουσουλμάνους- από την αντί-Άσαντ πλευρά θα καταρράκωνε και τις δυο πλευρές του και θα τις παρέδιδε τσακισμένες στο ρωσοϊρακινό άξονα. Το πρώτο της αποτέλεσμα ήταν πράγματι ότι το κοσμικό καθεστώς Άσαντ, που πριν τον εμφύλιο είχε αρχίσει να κάνει κινήσεις απαγκίστρωσης από τη Ρωσία

και προσέγγισης στη Σ. Αραβία, να παραδοθεί χειροπόδαρη στη Ρωσία. Την ίδια στιγμή στο αντι-Άσαντ ισλαμικό στρατόπεδο δυνάμωναν οι ισλαμοναζήδες της Αλ Κάιντα γιατί αυτούς δεν τους χτυπούσε ο Άσαντ, ενώ, ο εξοπλισμός τους ήταν άφθονος και μοντέρνος και η χρηματοδότησή τους γενναϊοδωρη και συστηματική. Από τις δύο ισλαμοναζιστικές δυνάμεις, την Αλ Νούσρα και τον ISIS, η πιο πολιτική, η Αλ Νούσρα, είχε και έχει σήμερα σαν βασικό της ρόλο να δουλέψει μέσα στο ισλαμικό μέτωπο στο οποίο όλο και περισσότερο χωνόταν η Σαουδική Αραβία και το ενίσχυσε για να μην πέσει στα χέρια του Κατάρ. Γι αυτό τελευταία η Αλ-Νούσρα διασπάστηκε από τον ISIS, που ο κύριος ρόλος του, όπως τον βλέπουμε να ξετυλίγεται σήμερα, είναι του διεθνούς προβοκάτορα που ταυτόχρονα είναι ρυθμισμένος για να ξεκινήσει μια διαδικασία εδαφικής αποσύνθεσης και διαμελισμού της Συρίας και του Ιράκ. Υπάρχει μια εικόνα, που όμως δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, ότι ο ISIS κυριάρχησε στην σουνιτική βάση στη Συρία και από κει ξεκίνησε ξαφνικά τον Ιούλη του 2014 να μπει στο ιρακινό Κουρδιστάν και να φτιάξει το πανισλαμικό εν δυνάμει παγκόσμιο «κράτος της», το λεγόμενο εμιράτο της Συρίας και του Ιράκ. Η αλήθεια είναι ότι ο ISIS δέχτηκε στις αρχές του 2014 μια αντεπίθεση από το σύνολο σχεδόν του αντι-Άσαντ, μετώπου, όταν άρχισε να κάνει το βρώμικο πόλεμο του ενάντια σε όσους διαφωνούσαν στη ναζιστικού αρπακτικού τύπου εξουσία που ασκούσε στις περιοχές που καταλάμβανε μέσα στη Συρία. Η όποια δύναμη του ISIS οφειλόταν ουσιαστικά στους πολύ ψηλούς μισθούς που παίρνανε όσοι προσχωρούσαν σε αυτό το στρατό (τρεις φορές ψηλότερο από εκείνον κάθε άλλης τάσης της συριακής αντίστασης), από τον πλούσιο και ακριβό εξοπλισμό τους και από το πλιάτσικο που γινόταν σε βάρος των περιουσιών των «καφίρ», δηλαδή των θεωρούμενων ως απιστών μη σουνιτών, ιδιαίτερα των χριστιανών. Όταν όμως ο ISIS άρχισε να σκοτώνει μέλη και στελέχη των άλλων σουνιτικών τάσεων και να δείχνει ότι δεν ήθελε καθόλου να ρίξει τον Άσαντ, αλλά να φτιάξει το χαλιφάτο της σε κάποιες περιοχές της Συρίας κάτω από την ανοχή του Άσαντ, τότε συγκροτήθηκε μέτωπο όλων των άλλων τάσεων ενάντια της με τον πιο ενεργητικό ρόλο να τον παίζει απ' έξω η Σαουδική Αραβία στα πλαίσια ενός «Ισλαμικού Μετώπου» των αντι-Άσαντ οργανώσεων, που απ' ό,τι φαίνεται βρίσκεται υπό την καθοδήγησή της. Αυτή η ανάμειξη έγινε έντονη από την ώρα που η Σαουδική Αραβία άρχισε να εξοργίζεται με την όλο και πιο ανεκτική στον Άσαντ και όλο και πιο φιλοϊρακινή πολιτική της προεδρία Ομπάμα. (Από αυτήν είχε αποχωρήσει στο μεταξύ σαν ΥΠΕΞ η Κλίντον για να ξεπλυθεί από την κατηγορία ότι ήταν υφεσιακή απέναντι στη Ρωσία και το Ιράν και να διεκδικήσει την επόμενη προεδρία των ΗΠΑ σαν τάχα σκληρή απέναντι στον αποθρασυμένο πια άξονα Ρωσίας-Πεκίνου-Τεχεράνης). Τελικά η αντεπίθεση αυτού του μετώπου στον ISIS έγινε τόσο αποτελεσματική που αυτός αναγκάστηκε να χάσει πολλές θέσεις στη Συρία και να βρεθεί σε κατάσταση εδαφικής και πολιτικής απομόνωσης στο ανατολικό άκρο της Συρίας στα σύνορα με το Ιράκ.

Η προδοσία του Μαλίκι, το Κατάρ και ο πολιτικός αυτοπροβολισμός του ISIS

Το ότι αυτός ο ISIS ξεχούθηκε νικηφόρα και έσπασε σταδιακά τις αμυντικές γραμμές του Ιράκ, ακόμα και αυτές που σχηματίστηκαν με εθελοντές μετά την αρχική αιφνιδιαστική εισβολή στις αρχές του Ιούνη, οφείλεται απλά σε προδοσία από τους υπεύθυνους για τη φύλαξη των συνόρων στρατηγούς του ιρακινού στρατού. Ο ISIS δεν ήρθε φουσκωμένος σαν ποτάμι από τη Συρία όπως πολλοί νομίζουν. Φούσκωσε εξαιτίας των αναπάντεχων νικών του, κυρίως από ιρακινούς σουνίτες, ακόμα και από μπααθικούς αξιωματικούς, εξοργισμένους με το καθεστώς Μαλίκι. Το κλειδί αυτών των νικών είναι η σχεδιασμένη προδοσία του Μαλίκι και των στρατηγών του των υπεύθυνων για τη φύλαξη των συνόρων. Αυτό το γεγονός ήρθε στη επιφάνεια όταν οι προδομένοι σίιτες στρατιώτες κατήγγειλαν στο διεθνή τύπο αυτούς τους στρατηγούς με πρώτον τον Αλί Βαχάμ αλ Μαλίκι (από την ίδια φυλή με τον ως χθες πρωθυπουργό, ο οποίος είχε αποταχθεί το 2006, γιατί υποστήριζε τη φιλο-ιρακινή δολοφονική συμμορία του Μάχντι) και μετά τον αντιστράτηγο Αλ Αβαντί που οι στρατιώτες τον κυνήγησαν και παραλίγο να τον σκοτώσουν (Τάμς Νέας Υόρκης, 1η Ιούλη 2014). Στην πραγματικότητα όλα τα στοιχεία δείχνουν σαν υπεύθυνο της διαταγής για την εγκατάλειψη των συνόρων τον ίδιο τον εγκάθετο του Ιράν πρωθυπουργό Μαλίκι. Αυτός είναι και ένας λόγος για την ευκολία με την οποία αυτός ο ως χθες παντοδύναμος τύραννος αντικαταστάθηκε από έναν άλλο πρωθυπουργό εγκάθετο του Ιράν, αν και απ' ό,τι φαίνεται της «δήθεν μετριοπαθούς γραμμής» που είναι εδώ και χρόνια η πιο φιλορωσική μέσα στο Ιράν.

Αυτή η προδοσία αν και εντελώς κρίσιμη και αποδειχτική του βάρους που έχει το Ιράν, οπότε και ο νεοναζιστικός άξονας, στη δημιουργία του «εμιράτου», συνδυάζεται με άλλα αναντίρρητα στοιχεία για το ότι κάτι πολύ βρώμικο γίνεται με τον ISIS.

Ένα πολύ ουσιαστικό τέτοιο στοιχείο είναι ότι ο πιο βασικός χρηματοδότης του ISIS, όπως γενικά των ισλαμοναζιστών της Συρίας, δηλαδή και της Αλ Νούσρα είναι το ιρανόφιλο αν και σουνιτικό Κατάρ. Αυτό έγινε ο βασικός συνεργάτης της Ρωσίας στον Κόλπο ξεκινώντας από τη συνεννόηση μαζί της σαν ο μεγαλύτερος παραγωγός φυσικού αερίου στον κόσμο. Σύντομα έγινε προπαγανδιστική βάση του ισλαμοφασισμού - με το «Αλ Τζαζίρα» - σε όλο τον μουσουλμανικό κόσμο, αλλά φρόντισε να καλυφθεί πολιτικά από τις ΗΠΑ δίνοντας της στρατιωτικές βάσεις. Τον φιλο-ιρακινό αλλά και φιλο-ISIS ρόλο του Κατάρ τον έχει καταγγείλει η Σαουδική Αραβία και τα σύμμαχα με αυτήν Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα που γι' αυτόν κυρίως το λόγο έχουν αποσύρει τους πρεσβευτές τους από το Κατάρ. Επίσης ανοιχτά κατήγγειλε πρόσφατα το Κατάρ σαν το βασικό οικονομικό ενισχυτή προμηθευτή των όπλων του ISIS, ο γερμανός υπουργός ανάπτυξης Γκερντ Μίλλερ, κάνοντας μια καταγγελία που ο εκπρόσωπος της Μέρκελ έσπευσε να ανακοινώσει ότι δεν αποτελεί θέση της γερμανικής κυβέρνησης. Αλλά για το θέμα υπάρχει πια μια εκτεταμένη ειδησεογραφία αφού οι οικονομικές εκστρατείες για την ενίσχυση των τζιχαντιστών

μέσα στο Κατάρ είναι κάτι που γίνεται ανοιχτά. Ακόμα και οι φιλο-Ομπάμα Τάμς της Νέας Υόρκης (2 Σεπτεμβρη 2014) δεν μπορούν να κρύψουν το γεγονός. Όμως το ότι ο ISIS είναι **κυρίως ένας κατασκευασμένος κίνδυνος για να εξυπηρετήσει μια συσπείρωση εναντίον του** παρά να έχει ένα δικό του έστω τερατώδες επίσημο πολιτικό πρόγραμμα, αποδεικνύεται από την ανοιχτή πολιτική συμπεριφορά του. Επισημαίνουμε χαρακτηριστικά δύο αποκαλυπτικά στοιχεία αυτής της συμπεριφοράς του ISIS: Την μπροστά στην κάμερα κτηνωδία και την καταγγελία της Ρωσίας.

Ας δούμε τι σημαίνει ο τελετουργικός βασανιστικός και κυρίως μπροστά στις κάμερες, δηλαδή σε διεθνή θέα αποκλειστικός αμερικάνων δημοσιογράφων από τον ISIS, καθώς και η επίσης διατυμπανισμένη σφαγή αιχμαλώτων και κυρίως αλλόθρησκων αμάχων, όπως εκείνη των χριστιανών Γιαζίντι. Κανένας στρατός και μάλιστα μικρός στρατός όπως αυτός του ISIS - που κανένας δεν τον εκτιμεί μεγαλύτερο από μερικές δεκάδες χιλιάδες - δεν μπορεί να κερδίσει έναν πόλεμο εναντίον των μεγάλων διεθνών εχθρών του αν δεν κερδίσει κάποια διεθνή ή έστω περιφερειακή υποστήριξη της κοινής γνώμης. Τέτοιες κτηνωδίες οι γνήσιοι φασιστικοί στρατοί, που θέλουν κατοχή και **διατήρηση** εδαφών τις κρύβουν ακόμα και από τις μάζες τους, δεν τις διατυμπανίζουν. Όταν το κάνουν είναι μόνο για να τρομοκρατήσουν τους άμεσους τοπικούς εχθρούς τους ώστε αυτοί να υποταχτούν, όχι για να εξοργίσουν την υδρόγειο και ειδικά τις υπερεπεμβατικές και πανίσχυρες στρατιωτικές ΗΠΑ. Τέτοιες προβοκάτσιες μπορούν να δώσουν πολιτικά οφέλη μόνο σε συμμορίες σαν την Αλ Κάιντα, οι οποίες δουλεύουν παράνομα κάτω από εχθρικές τους κρατικές εξουσίες όχι σε κράτη ή σε υποψήφια κράτη σαν το εμιράτο του ISIS. Τα πιο βασικά αμερικάνικα ΜΜΕ παραδέχονται ότι μόνο από την ώρα που ο ISIS αποκεφάλισε τους δύο αμερικανούς, δημιουργήθηκε ρεύμα υπέρ της αμερικάνικης επέμβασης στο Ιράκ και μόνο έτσι ο Ομπάμα μπόρεσε να αλλάξει τη δέσμευση που τον έφερε στην εξουσία, ότι δηλαδή δεν θα επιστρέψει με στρατό σε αυτήν την περιοχή, και ιδίως την εκτίμηση του στις αρχές του χρόνου ότι ο ISIS μοιάζει με μια πολύ παρακατανή ομάδα μπάσκετ (NYT, 21/9/2014). Αυτά κατά πάσα πιθανότητα τα έλεγε τότε για να προλάβει να δυναμώσει το έκτρωμα. Όμως πράγματι σήμερα αρκετοί αμερικάνοι στρατιωτικοί ειδικοί αμφιβάλουν για το πως είναι δυνατό πραγματικά ο σουνιτικός ISIS να αποτελεί πραγματικό στρατιωτικό κίνδυνο ακόμα και για μόνο το Ιράκ, όταν οι σουνίτες του Ιράκ, ακόμα και αν πάνε σύσσωμοι με τον ISIS, έχουν μόνο το 30% του πληθυσμού απέναντι στο 60% των σιτών (που θα υποστηρίζονται από τα 80 εκατομμύρια των σιτών του Ιράν) και απέναντι στο 20% των Κούρδων του Ιράκ. Στην ίδια κατεύθυνση της καθαρής προβοκάτσας σε βάρος του ISIS ήταν και οι εκτελέσεις των χριστιανών αμάχων Γιαζίντι που συσπείρωσαν πιο εύκολα και τα ευρωπαϊκά κράτη πίσω από τις ΗΠΑ, δηλαδή έδωσαν λαβή στους διάφορους ρωσόφιλους τύπου Ολάντ, Μέρκελ, Ρέτζι και Σία να τρέξουν πίσω από τον Ομπάμα σε πόλεμο ενάντια στον ISIS πουλώντας την Ουκρανία στο

αληθινό τέρας που είναι η νεοναζιστική πουτινική Ρωσία. Αν σκεφτεί κανείς ότι οι Ουκρανοί στρατιώτες προτιμούν να αυτοκτονήσουν παρά να πέσουν στα χέρια των Τσετσένων βασανιστών που ακολουθούν τα ρώσικα στρατεύματα μπορεί να καταλάβει πόσο εγκληματική είναι η δυτική γραμμή «όλοι ενάντια στον φρικαλέο ISIS».

Αλλά και αν κάποιος ως τα τώρα δεν έχει δει κάτι το παράδοξο στον πόλεμο του ISIS δεν έχει παρά να σκεφτεί ποια λογική έχει η απειλή που αυτός διατυπώνει ενάντια στον Πούτιν (!), να τον Πούτιν, την ώρα ακριβώς που του επιτίθεται η αμερικάνικη αεροπορία και όλη η Ευρώπη. Σε ένα βίντεο της 31 Αυγούστου που ανέβηκε στο youtube ο ISIS διακηρύσσει ότι θα «εκθρονώσει» τον Πούτιν εξ αιτίας της υποστήριξης που δίνει στον Άσαντ και απειλεί τη Ρωσία ότι θα εξαπολύσει τρομοκρατικές επιθέσεις στο ρώσικο έδαφος για να απελευθερώσει την Τσετσενία. Ποιος λογικός πολιτικός οργανισμός θα έλεγε στον Πούτιν ότι «τα αεροπλάνα που στέλνεις στον Άσαντ θα τα στείλουμε σε σένα» (Monde, 4/9/2014) την ώρα που τον βομβαρδίζει η αμερικάνικη αεροπορία και του επιτίθενται τρεις στρατοί στο έδαφος (Ιράν, Ιράκ, Κούρδοι) και την ώρα που ο Πούτιν υποτίθεται έχει κύριο εχθρό τις ΗΠΑ στο ουκρανικό, δηλαδή τον ίδιο εχθρό με εκείνον του ISIS πράγμα που σημαίνει αντικειμενική συμμαχία ISIS-Ρωσίας; Και όλα αυτά για μια παγωμένη σύγκρουση σαν αυτή της Τσετσενίας; Αυτή η δήλωση έχει μόνο ένα στόχο: Να πείσει τη Δύση, ιδιαίτερα το λαό των ΗΠΑ που έχει το φοβικό σύνδρομο της τζιχαντίστικης αεροπορικής επίθεσης της 11 του Σεπτεμβρη, ότι είναι οι ΗΠΑ και η Ρωσία που έχουν τον ίδιο κύριο εχθρό, δηλαδή το φαντασμαγορικό συμμοριτο-Τζιχάντ, οπότε πρέπει να τα βρουν σε βάρος της Τσετσενίας. Αν αυτό δεν είναι τουλάχιστον αντικειμενικός αντιπερισπασμός στο κεντρικό παγκόσμιο στρατιωτικοπολιτικό μέτωπο που είναι αυτό της επίθεσης της ρώσικης υπερδύναμης στην Ουκρανία, τότε τι είναι;

Ένας γενικά χρήσιμος ISIS για το Κρεμλίνο

Αν δούμε λοιπόν όλα μαζί τα παραπάνω δηλαδή την κάλυψη που έδωσε στον ISIS το ρωσοκρατούμενο καθεστώς Άσαντ αντίθετα με τον ανελέητο πόλεμο που εξαπέλυσε κατά των δυτικοφίλων και των αδελφών μουσουλμάνων αντιπάλων του, αν δούμε πόσο ο υλικός εξοπλισμός του ISIS στηρίζεται από το Κατάρ και πόσο ο ίδιος ο ISIS αυτοπροβολείται για να γίνει υποδειγματικός εχθρός των πάντων, δεν μπορούμε να μην συμπεράνουμε ότι όλο αυτό το «εξ ουρανού εμιράτο του Ιράκ και της Συρίας» δεν είναι παρά μια οργανωμένη χοντροκομμένη παραπλάνηση και προβοκάτσια υπέρ της Ρωσίας και της εισβολής της στην Ουκρανία. Μάλιστα δεν αποκλείεται να είναι και μια στρατηγική προβοκάτσια. Είναι δηλαδή πιθανό η Ρωσία να μην αφήσει τους δυτικούς ηλίθιους να εξουδετερώσουν εντελώς το «εμιράτο» του ISIS ώστε να διατηρηθεί στην περιοχή ο σκληρός πυρήνας ενός μόνιμου «κρατικού» τζιχαντίστικου φαντάσματος. Όταν λέμε «να μην αφήσει» εννοούμε να συνεργαστεί με το Ιράν, που θα έχει εύκολα τον κύ-

Μια σύντομη απάντηση στους σοβινιστές για τα περί ποντιακής γενοκτονίας

Δημοσιεύουμε ένα πολύ διαφωτιστικό κείμενο για τη λεγόμενη ποντιακή γενοκτονία του ιστορικού Γ. Νακρατζά. Ο Γ. Νακρατζάς έχει γράψει πολλά για την αποκάλυψη των μύθων του ελληνικού εθνικισμού. Το παρακάτω κείμενο του είναι η απάντηση του σε μια τηλεοπτική πρόκληση που έκανε το 2006 σε βάρος του ο γνωστός εθνοσοβινιστής δημοσιογράφος Ν. Χατζηνικολάου.

<<Πρόσφατα στην πλατεία Αγίας Σοφίας της Θεσσαλονίκης εγκαινιάστηκε ένα μνημείο Γενοκτονίας των Ποντίων, επί παρουσία επισήμων πολιτικών προσωπικοτήτων της χώρας μας, γεγονός που προκάλεσε την έντονη διαμαρτυρία της τουρκικής κυβέρνησης.

Στις 9 Μαΐου 2006 έλαβε χώρα μια εκπομπή του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού Alpha η οποία αφορούσε το ίδιο θέμα, με παρουσιαστή τον κύριο Χατζηνικολάου.

Στην εκπομπή αυτή ο κύριος Χατζηνικολάου παρουσίασε συν τους άλλους ένα μικρό απόσπασμα μιας συνέντευξης του υπογράφοντος προς την τουρκική τηλεόραση, επιδεικνύοντας και μια φωτογραφία μου, ως παράδειγμα Έλληνας που υποστηρίζει, όπως είπε, την τουρκική προπαγάνδα.

Η λέξη προπαγάνδα είναι συνώνυμη με την λέξη ψεύδος και μάλιστα προς όφελος μιας ξένης δύναμης, το θέμα βέβαια είναι το ποιος ψεύδεται αναφορικά με την λεγόμενη γενοκτονία των Ποντίων, ψεύδεται ο κύριος Χατζηνικολάου, ψεύδονται οι εθνικιστές Πόντιοι, ή ψεύδεται ο υπογράφων. Το συμπέρασμα επαφίεται στους αναγνώστες της επιστολής αυτής.

Ακόμα και εάν δεν το θέλουμε αντικρίζουμε σε δημόσια γραφεία της Θεσσαλονίκης αναρτημένους εθνικιστικούς χάρτες του Πόντου, όπου εμφανίζονται τέσσερα βιλαέτια (νομοί) του Πόντου ως τέως ελληνικές περιοχές.

Οι τέσσερις αυτοί νομοί είναι το βιλαέτι της Τραπεζούντας, το βιλαέτι της Σεβάστειας (Σίβας), και το βιλαέτι της Κασταμονής.

Η κυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου στις διαπραγματεύσεις που έλαβαν χώρα μετά το τέλος του πρώτου παγκοσμίου πολέμου χρησιμοποίησε στις συνδιασκέψεις ειρήνης την στατιστική του κυρίου Γ. Σωτηριάδη, καθηγητού του Πανεπιστημίου της Αθήνας, σχετικά με τον πληθυσμό του Πόντου, προκειμένου να υποστηρίξει τα εθνικά δίκαια της Ελλάδας.

Η κυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου απέρριψε τις υπολειπόμενες στατιστικές του Πόντου, οι οποίες προέρχονταν κυρίως από εθνικιστικούς κύκλους, διότι θεώρησε ότι περιέχουν υπερβολές, δηλαδή ήταν ψευδείς, και ως εκ τούτου βλαπτικές για τα ελληνικά εθνικά συμφέροντα.

Σύμφωνα με την προαναφερθείσα στατιστική του Σωτηριάδη, δηλαδή σύμφωνα με την επίσημη στατιστική της ελληνικής κυβέρνησης, στο βιλαέτι της Τραπεζούντας το 1912 κατοικούσαν 947.866 Τούρκοι, 353.533 Έλληνες και 50.000 Αρμένιοι, δηλαδή οι Έλληνες Πόντιοι αποτελούσαν μια μειονότητα ανερχόμενη μόνο στο 25,9% του συνολικού πληθυσμού.

Σύμφωνα με την ίδια στατιστική στο βιλαέτι της Σεβάστειας (Σίβας) επί συνολικού πληθυσμού 1.109.535 κατοίκων οι Έλληνες Πόντιοι ανέρχονταν σε 99.367 άτομα, αποτελώντας μια σχετικά μικρή μειονότητα ανερχόμενη μόνο στο 8,9% του συνολικού πληθυσμού.

Τέλος και πάλι κατά τον Σωτηριάδη στο

τρίτο βιλαέτι του Πόντου δηλαδή στο βιλαέτι της Κασταμονής οι Έλληνες Πόντιοι ανέρχονταν μόνο στο 2,5% του συνολικού πληθυσμού αποτελώντας μία ασήμαντη Μειονότητα.

Κατά τις απόψεις των σύγχρονων εθνικιστών Ποντίων οι Τούρκοι φέρονται να εξόντωναν μέχρι το 1924 γύρω στους 350.000 Έλληνες Ποντίους.

Εάν λάβουμε υπόψη τα στοιχεία της ελληνικής κυβέρνησης του Βενιζέλου οι Πόντιοι και των δύο Βιλαετίων του Πόντου ανέρχονταν σε 353.533 + 99.367, δηλαδή σε 452.900 άτομα, στους οποίους προστίθενται και λίγες χιλιάδες Πόντιοι του Βιλαετίου της Κασταμονής.

Εάν πράγματι σύμφωνα με τον μύθο των σημερινών εθνικιστών Ποντίων οι Τούρκοι σφαγίασαν από τους 452.900 Πόντιους τις 350.000, τότε το 1924 στην Ελλάδα θα πρέπει να ήρθαν μόνο 100.000 Πόντιοι πρόσφυγες.

Σήμερα υπάρχουν επίσημα στοιχεία του ελληνικού κράτους του πόσο Πόντιοι πρόσφυγες έφτασαν στην Ελλάδα το 1924, με τα οποία αποδεικνύεται ποιος ψεύδεται, δηλαδή εάν ψεύδονται οι σύγχρονοι Πόντιοι εθνικιστές, εάν ψεύδεται ο κύριος Χατζηνικολάου ή εάν ψεύδεται ο υπογράφων.

(σημείωση της Νέας Ανατολής: Όσο και να ψάξει κανείς τα στοιχεία που δίνουν οι ίδιες οι ποντιακές οργανώσεις και οι πόντιοι ιστορικοί που υπερασπίζουν τη θέση της γενοκτονίας δεν θα βρει να μιλάνε για αριθμό προσφύγων που να ήρθαν στην Ελλάδα, εκτός από αυτούς που πήγαν το '23 στη Σοβιετική Ένωση, μικρότερο από τις 350.000. Αυτό το νούμερο σε συνδυασμό με τα παραπάνω επίσημα στοιχεία του ελληνικού κράτους της εποχής καταρρίπτουν τη θέση όχι μόνο περί γενοκτονίας αλλά και περί μιας πετυχημένης εθνοκάθαρσης σαν αυτήν πχ που έκαναν οι «σύμμαχοι» μας Σέρβοι ενάντια στους Βόσνιους του κατεχόμενου από αυτούς κομματιού της Βοσνίας το 1994-95).

Ένα δεύτερο θέμα αφορά στον ορισμό του ενόπλου αγώνα των Ποντίων από το 1916 έως το 1922.

Ο πολιτικός σκοπός του ένοπλου αγώνα των Ποντίων διακηρύχθηκε κατά το πρώτο παγκόσμιο συνέδριο των Ποντίων το οποίο έλαβε χώρα στη Μασσαλία στις 22.1.1919 και ο οποίος σκοπός διακηρύχθηκε ως κάτωθι: «απαιτούντες την ανεξαρτησία μας υπό ελεύθερον δημοκρατούμενον πολίτευμα».

Εμπνευστής και οργανωτής του συνεδρίου αυτού ήταν ο Κωνσταντινίδης, γιος του Πασά Κωνσταντινίδη, τώως δημάρχου της Σαμψούντας.

Εξ ορισμού όμως ο όρος απελευθέρωση έχει ρεαλιστικό περιεχόμενο μόνο όταν αφορά σε μια σχετικά μεγάλη εδαφική περιοχή, όπου η φίλια εθνική ομάδα αποτελεί και την πληθυσμιακή πλειοψηφία.

Στην περίπτωση του Πόντου οι Έλληνες Πόντιοι αποτελούσαν μια σχετικά υπολογίσιμη μειονότητα αποκλειστικά και μόνο στο παραλιακό βιλαέτι της Τραπεζούντας ανερχόμενοι στο 25,9% του συνολικού πληθυσμού, στα υπόλοιπα όμως βιλαέτια η ελληνική ποντιακή μειονότητα ήταν ασήμαντη κυμαινόμενη από 2,5% έως 8,9% του συνολικού πληθυσμού.

Υποθετικά μπορεί να παρατηρήσει κανείς ότι εάν οι Έλληνες Πόντιοι ήταν σε θέση να επιβληθούν στρατιωτικά, πράγμα βέβαια εκ των πραγμάτων αδύνατον, τότε θα ήταν υποχρεωμένοι να εγκαταστήσουν όχι ένα δημοκρατούμενο πολίτευμα, όπως ισχυρίζονταν, αλλά μια στρατιωτική δικτατορία τύπου Παπαδόπουλου ή τύπου Μεταξά και να προβούν σε εθνοκάθαρση του τουρκικού πληθυσμού, όπως ακριβώς έκανε ο ελληνικός στρατός για τους σλαβόφωνους Μακεδόνες του Κιλκίς το 1913.

Κατά το 1914 και το 1915 αντάρτικο στον Πόντο δεν υπήρξε, απλώς κατέφυγαν στα βουνά διάφοροι ανυπότακτοι ή λιποτάκτες Έλληνες Πόντιοι του τουρκικού στρατού, όπου και επιβίωναν από ληστείες ζώων και τροφίμων, προσβάλλοντας κυρίως

τουρκικά χωριά.

Όσοι από αυτούς τους ανυπότακτους συλλαμβάνονταν, είτε αυτοί ήταν Έλληνες είτε αυτοί ήταν Τούρκοι, τότε τους περίμενε η αγχόνη, ποινή που την εποχή εκείνη εφαρμόζονταν άλλωστε και στην Ελλάδα καθώς και σε κάθε εμπόλεμη χώρα της Ευρώπης (3, σελ 63). Το πραγματικό αντάρτικο άρχισε μόλις το 1916 όταν οι Ρώσοι κατέλαβαν την Τραπεζούντα, μέχρι την οποία επεκτάθηκε το ρώσο-τουρκικό μέτωπο πολέμου. Αξιόλογο αντάρτικο υπήρξε αποκλειστικά και μόνο στην τουρκόφωνη περιοχή της Μπάφρας και στα επτά ορεινά χωριά της Σάντας.

Τόσο στους υπολειπόμενους τομείς του Πόντου όσο και στον παραλιακό τομέα του δεν εκδηλώθηκαν αξιοσημείωτες ανταρσίες, κυρίως χάρη στην φιλερινική δράση του μητροπολίτη της Τραπεζούντας Χρυσάνθου.

Στην Μπάφρα οργανωτής του ελληνικού αντάρτικου ήταν ο «στρατηγός» Γερμανός Καραβαγγέλης, ο οποίος ήρθε στην Σαμψούντα το 1908 ως μητροπολίτης.

Τα κατορθώματά του τα περιγράφει ο αιμοσταγής αυτός ιερωμένος στα απομνημονεύματά του ως εξής:

«Αυτές τις μικρές και άτακτες στην αρχή ομάδες άρχισα να οργανώνω σε τακτικά και αξιόμαχα ανταρτικά σώματα με την μακρά πείρα που είχα απ' τον αγώνα μας στην Μακεδονία. Κι αφού απέκτησαν άξιους και εμπειροπόλεμους αρχηγούς που ο ίδιος τους έδινε το χρίσμα, εξελίχθηκαν σε πραγματικά στρατιωτικά σώματα που είχε το καθένα υπό την προστασία του και την απόλυτη δικαιοδοσία του, ένα τμήμα της επαρχίας». (2, σελ 227).

Δειγματοληπτικά θα αναφερθούμε σε ελάχιστα μόνο περιστατικά της δράσης των Ποντίων ανταρτών και συγκεκριμένα της περιοχής της Μπάφρας και της ορεινής περιοχής των επτά χωριών της Σάντας.

Οι Έλληνες Πόντιοι ενώ αποτελούσαν υπηκόους του οθωμανικού κράτους χτυπούσαν πισώπλατα τον τουρκικό στρατό φροντίζοντας να δημιουργήσουν ένα διμέτωπο αγώνα εις βάρος της Τουρκίας. Οι Τούρκοι προσπαθώντας να αντιμετωπίσουν την ανταρσία των Ελλήνων Ποντίων στα μετόπισθεν τους, φόνευσαν τον Απρίλιο του 1917 περίπου 80 αντάρτες στην σπηλιά της Παναγίας κοντά στο χωριό Οι Καγιά.

Ο εθνικιστής Πόντιος συγγραφέας

“ΟΥΚΡΑΝΙΑ-ΙΡΑΚ-ΓΑΖΑ: Τρεις ταυτόχρονοι πόλεμοι

συνέχεια από τη σελ. 11

ριο λόγο σε κάθε πόλεμο εδάφους εναντίον του ISIS (μέσω του ελέγχου του Ιράκ) ώστε ποτέ να μην εκμηδενιστεί ο τελευταίος. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Ομπάμα, όπως και στη Συρία, δεν θέλει ο αμερικανικός στρατός να κατεβεί στο έδαφος αλλά να μείνει στην αεροπορική κάλυψη όπως έκανε και στη Λιβύη. Γιατί τον ουσιαστικό έλεγχο τον ασκούν πάντα οι κυρίαρχες επιγείες και όχι οι αεροπορικές ή οι ναυτικές στρατιωτικές δυνάμεις. Δηλαδή εκτός από τη Ρωσία είναι και το φιλορώσικο Ιράν, και μάλιστα περισσότερο το τελευταίο, που έχει συμφέρον από το να παραμείνει κάπως το έκτρομα του ISIS σαν απειλή της Δύσης, ιδιαίτερα των ΗΠΑ ώστε το ίδιο να εξασφαλίζει την ανοχή ή μάλλον καλύτερα την αντικειμενική ή και υποκειμενική συμμαχία με τις ΗΠΑ, προκειμένου σταδιακά να απομονώνεται η σε γενικές γραμμές δυτικόφιλη Σαουδική Αραβία.

Ήδη αυτή σταδιακή απομόνωση της

Σαουδικής Αραβίας από τη διπλωματική και στρατιωτική αναβάθμιση του Ιράν την έχει σπρώξει προς τη Ρωσία, που πάντα παριστάνει τον ενδιάμεσο για να μπορεί να καταπίνει και τις δύο πλευρές ενός αντιθετικού δίπολου, όπως είναι το δίπολο Ιράν από τη μία και Σαουδαραβία- Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα από την άλλη. Τελευταία λοιπόν η ρώσικη διπλωματία έχει πλησιάζει τη Σαουδική Αραβία και της υποσχεται ότι μπορεί να τη βοηθήσει να έχει πυρηνική κάλυψη απέναντι στο πυρηνικό Ιράν κι αυτό γιατί ο προβόκατος Ομπάμα αρνείται επίμονα στη Σ. Αραβία το δικαίωμα να αντιμετωπίσει το Ιράν στο ίδιο επίπεδο.

Όμως το βασικό αποτέλεσμα του αντιπερισπασμού έχει επιτευχθεί από την ώρα που οι ΗΠΑ, που ήταν ως πρόσφατα ο κύριος παράγοντας της κάποιας δυτικής αντίστασης στη Ρωσία στο ουκρανικό, παρ' όλη τη βρώμικη ηγεσία Ομπάμα, έχουν τώρα ρουφηχτεί από τον πόλεμο με τον ISIS. Μάλιστα οι αμερικάνοι αναλυτές επισημαίνουν και ο καθένας εύκολα μπορεί να δια-

πιστώσει ότι ο Ομπάμα έχει αφήσει στην ΕΕ και συγκεκριμένα στη Μέρκελ την ευθύνη του χειρισμού του ουκρανικού. Δηλαδή την έχει αφήσει σε μια Ευρώπη και σε μια Μέρκελ που δεν βρίσκουν τρόπους να δείξουν τον αποτροπιασμό τους για κάθε μέτρο πραγματικής, δηλαδή στρατιωτικής αντίστασης της Ουκρανίας στους Χίτλερ διαμελιστές της, και την καλούν, και ως τώρα με αρκετή επιτυχία, να αποδεχτεί την ομοσπονδιοποίηση της Ουκρανίας δηλαδή την ουσιαστική απόσχιση του ανατολικού κομματιού της που είναι και το μόνο βιομηχανικά ανεπτυγμένο, δηλαδή η παραγωγική καρδιά της χώρας. Ως τώρα οι προδότες φιλορώσοι (και γι' αυτό και φασίστες) ηγέτες της Ουκρανίας έχουν δεχτεί την «αποκέντρωση» που είναι η μαλακή λέξη για την «ομοσπονδιοποίηση», ενώ στην πράξη και τη συμφωνία που υπέγραψε ο συχαμερός Ποροσένκο με τον Πούτιν.

Νομίζουμε ότι μπορέσαμε ως τώρα να δείξουμε το στημένο αλλά και ελεγχόμενο από τη Ρωσία μέσω εγκαθέτων, αλλά και φίλων πόλεμο ISIS -ΑντιISIS.

Ανθεμίδης περιγράφει ότι δύο χρόνια αργότερα και συγκεκριμένα στις 15 Αυγούστου 1919 ανήμερα του πανηγυριού της Παναγίας του Οτ Καγιά 12.000 Πόντιοι αντάρτες μεταμφιεσμένοι σε προσκυνητές επετέθησαν κατά την διάρκεια της νύχτας στο γειτονικό τούρκικο χωριό Τσαρούρ όπου και σκότωσαν 1.000 Τούρκους στρατιώτες και 400 γυνακόπαιδα, έκαψαν δε ταυτόχρονα 400 σπίτια. Στον χαλασμό αυτόν οι Έλληνες αντάρτες τραυμάτισαν άλλους 800 στρατιώτες, χωροφύλακες και γυνακόπαιδα, (2, σελ. 410).

Ένα δεύτερο επεισόδιο αναφέρεται από τον ίδιο εθνικιστή Πόντιο συγγραφέα στην περιοχή της Σάντας με το εξής κείμενο :

Τον Δεκέμβριο του 1922, οι Έλληνες αντάρτες επιτέθηκαν κατά των Τούρκων τσετέδων και περπάτησαν σε μια μόνο επιχείρηση οκτώ τουρκοχώρια. Στο πέρασμα λοιπόν των ελληνικών ανταρτικών συγκροτημάτων ερημύνονταν στην κυριολεξία τα τουρκικά χωριά. Οι κύριες πηγές για την επιμεληθεία τους ήταν πλέον τα τουρκοχώρια. Το Σεπτέμβριο, 200 περίπου αντάρτες κυριεύσαν το τουρκικό χωριό Σιβασλή, το οποίο είχε 150 οικογένειες και το έκαψαν ολοκληρωτικά, αφού πήραν 200 ζώα και τρόφιμα, μετά πέντε μέρες κυριεύσαν το χωριό Κουτεπί με 70 οικογένειες, στη συνέχεια το χωριό Ταϊπί με 50 οικογένειες, και το χωριό Καραογλάρ. Μετά από ανάπαυλα είκοσι ημερών 500 Έλληνες αντάρτες και 1.000 άοπλοι κυριεύσαν το Σεχρί, που είχε 600 οικογένειες, πήραν όλα τα ζώα και τα τρόφιμα με την βοήθεια των αμάχων και έκαψαν το χωριό Ασπραπαϊά μαθεύτηκε στα λημέρια των βουνών του Πόντου ότι τραυματίστηκε ο καπετάνιος. Έτρεξαν όλοι μαζί κοντά του να τον περιποιηθούν. Στο χωριό Τσαμιλκιοϊ, ύστερα από διαταγή του ίδιου του καπετάνιου οι αντάρτες ως αντίποινα δεν άφησαν τίποτε όρθιο, (2, σελ. 340).

Ο σύγχρονος εθνικιστής Πόντιος συγγραφέας Ανθεμίδης περιγράφοντας τα εγκλήματα που διέπραξαν οι Πόντιοι αντάρτες εναντίον του άμαχου τουρκικού πληθυσμού, ισχυρίζεται ότι αυτά ήταν σύμφωνα με το δίκαιο του πολέμου και μάλιστα σύμφωνα με το δίκαιο του ανταρτοπολέμου της εποχής εκείνης.

Οι απόψεις αυτές περί διεθνούς δικαίου υπάρχουν μόνο στην φαντασία του εθνικιστή αυτού Ποντίου για τον εξής απλοϊκό λόγο.

Μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ορισμένοι Βλάχοι, παρά το ότι ήταν Έλληνες υπήκοοι κατετάγησαν στην Λεγεώνα των Βλάχων και συνεργάστηκαν στην Θεσσαλία με τα ιταλικά στρατεύματα κατοχής, χαρακτηρίστηκαν δε ως ένοχοι εσχάτης προδοσίας.

Εκτός από τους Βλάχους αυτούς ένοχοι εσχάτης προδοσίας χαρακτηρίστηκαν και εκείνοι οι σλαβόφωνοι Μακεδόνες της Δράμας και της Θράκης οι οποίοι συνεργάστηκαν το 1941-1944 με τα βουλγαρικά στρατεύματα κατοχής και έδρασαν εναντίον των κατοίκων της Ελλάδας, κράτους του οποίου οι ίδιοι ήταν υπήκοοι, μερικοί δε από αυτούς εκτελέστηκαν.

Όπως η Ελλάδα χαρακτήρισε εκείνους τους Βλάχους της Θεσσαλίας και εκείνους τους σλαβόφωνους Μακεδόνες της Δράμας και της Θράκης ως ένοχους εσχάτης προδοσίας, επειδή συνεργάστηκαν με ξένα στρατεύματα κατοχής, έτσι με την ίδια λογική το τουρκικό κράτος χαρακτήρισε και χαρακτηρίζει ακόμα και σήμερα τους Πόντιους αντάρτες ως ΕΝΟΧΟΥΣ ΕΣΧΑΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ, επειδή συνεργάστηκαν με τα ρωσικά στρατεύματα κατοχής, σφαγιάζοντας χιλιάδες αμάχους Τούρκους.

ΟΜΩΣ ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΠΟΝΤΙΟΙ ΕΞΥΜΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΝΤΑΡΤΕΣ

ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΩΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟ ΟΤΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΜΕ ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΟΧΗΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΗΤΑΝ ΥΠΗΚΟΟΙ.

ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΠΟΝΤΙΟΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ ΩΣ ΕΝΟΧΟΥΣ ΕΣΧΑΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΤΟΥΣ ΒΛΑΧΟΥΣ ΤΗΣ ΛΕΓΕΩΝΑΣ ΤΩΝ ΒΛΑΧΩΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΛΑΒΟΦΩΝΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΟΥ ΦΟΡΕΣΑΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ ΣΤΟΛΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΜΕ ΤΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΟΧΗΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΗΤΑΝ ΥΠΗΚΟΟΙ.

ΤΟ ΟΤΙ ΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΠΟΝΤΙΟΙ ΕΧΟΥΝ ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ

ΤΙΠΟΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΠΑΡΑ ΤΟ ΟΤΙ ΕΧΟΥΝ ΕΛΛΕΙΨΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.

Είμαι ιδιαίτερα περίεργος εάν ο κύριος Χατζηνικολάου απαντήσει δημοσίως στην επιστολή αυτή. **Dr Γεώργιος Νακρατζάς Πολιτικός Σύμβουλος της ΕΦΑ (ΕΕΣ) για θέματα των Μειονοτήτων της Ελλάδας ΕΦΑ, ΕΕΣ (Ελεύθερη Ευρωπαϊκή Συμμαχία, κόμμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ1) Νακρατζάς, Γ., (2001) : Η Μικρά Ασία και η Καταγωγή των Προσφύγων (Η ιμπεριαλιστική ελληνική πολιτική του 1922 και η Μικρασιατική Καταστροφή) , Εκδόσεις Μπατάβια Θεσσαλονίκη2) Ανθεμίδης, Α.Σ., (1998) : Τα Απελευθερωτικά Στρατεύματα του Ποντιακού Ελληνισμού (Ανταρτικά Σώματα στον Πόντο) 1912-1924, Εκδόσεις

Ευσταθίου Γ. Γιαλουρίδη, Κατερίνη3) Βαλαβάνης, Γ.Κ., (1925) : Σύγχρονος Γενική Ιστορία του Πόντου, Επανεκδοση 1995, Εκδόσεις Αφών Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη

4) Ιωαννίδης, Σ., (1870) : Ιστορία και Στατιστική της Τραπεζούντας και της Γύρω Περιοχής Επανεκδοση 1988, Εκδόσεις Αφών Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη

5) Sotiriadis, G., (1918) : An ethnological map illustrating Hellenism in the Balkan Peninsula and Asia Minor, London, Edward Stanford, Ltd>>

*Ένα πιο εκτεταμένο για το ζήτημα κείμενο του Γ. Νακρατζά, ιδιαίτερα για τις σφαγές τούρκων αμάχων που πραγματοποιήσαν τα στρατιωτικά αποσπάσματα των Ελλήνων του Πόντου κάτω από την προστασία του ρωσικού κατοχικού στρατού, μπορεί κανείς να το βρει στο (<http://www.aformi.gr/2011/02/>)

ΟΙ ΠΟΝΤΙΟΙ, Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ-

Αναδημοσίευση από φ. 305/24.5.1998

Αναδημοσίευση άρθρου από το φ. 305/24.5.1998 της Νέας Ανατολής που παρουσιάζει το αντιδραστικό ιστορικό πλαίσιο του ποντιακού αντιτουρκικού κινήματος

“Οι Πόντιοι, ο Βενιζέλος και μια συναυλία”

“Για άλλη μια φορά γίναμε διεθνώς ρεζίλι, προς μεγάλη δόξα των σοβινιστών μας.

Ο λόγος για τη ματαίωση συναυλιών που θα έδινε στις 17 και 18 Μάη η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, στα πλαίσια του Διεθνούς Μουσικού Φεστιβάλ

που διεξάγεται κάθε χρόνο στην Αγκυρα και ύστερα από πρόσκληση της Ένωσης Ευρωπαϊκών Φεστιβάλ, που θέλησε να τιμήσει την ελληνική μουσική αναθέτοντας στην ΚΟΑ την καταληκτική εκδήλωση της διοργάνωσης.

Επρόκειτο λοιπόν για μια καθόλα τιμητική πρόσκληση, και θα ήταν μια χρυσή ευκαιρία, πέρα από την καθαρά καλλιτεχνική πλευρά της υπόθεσης, να έρθουν οι δύο βασιτισμένοι λαοί πιο κοντά. Στη βάση αυτή σωστά είχαν δώσει την άδεια μετάβασης τόσο το υπουργείο Πολιτισμού όσο και το υπουργείο Εξωτερικών.

Αλλοίμονο, όμως, τα όνειρα κρατάνε λίγο. Ούτε και γι’ αυτήν την απλή κίνηση καλής θέλησης δεν αποδειχτήκαμε ικανοί. Μετά από μια συντονισμένη ομοβροντία της “Ομοσπονδίας Ποντιακών Σωματείων Βορείου Ελλάδος”, του πρόεδρου της ΟΚΕ Εθνικής Αμύνης της ΝΔ Αλ. Παπαδόγγονα και 13 σοβινιστών βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, που υπέγραψαν σχετική κοινή δήλωση, απαιτήθηκε η ματαίωση της αποστολής, με το πρωτοφανές πρόσχημα ότι η συναυλία ήταν ενταγμένη στο πλαίσιο εκδηλώσεων της τούρκικης νεολαίας <<για να τιμηθεί η επέτειος της γενοκτονίας των Ποντίων>>.

Δύο παρατηρήσεις έχουμε να κάνουμε εδώ.

Η πρώτη είναι πως πρόκειται για χοντρό ψέμα ότι οι συναυλίες της ΚΟΑ θα ήταν ενταγμένες στις παραπάνω εκδηλώσεις. Αυτό δεν ισχύει σε καμιά περίπτωση. Το ότι οι ίδιοι μάλιστα οι Τούρκοι πρόσεξαν να αποφύγουν σύμπτωση των επίμαχων ημερομηνιών φαίνεται και από αυτά που λέει ο μάεστρος της ΚΟΑ Βύρων Φιδετζής στον Ελεύθερο Τύπο (14 Μάη): <<Οι Τούρκοι είχαν ζητήσει την ΚΟΑ πολύ νωρίτερα (το Πάσχα), αλλά επειδή η Ορχήστρα είχε ανειλημμένες υποχρεώσεις δεν μπορούσε τότε να ανταποκριθεί και μετατέθηκαν οι ημερομηνίες. Επίσης, σημείωσε ότι θεωρεί προβολή της πατρίδας μας το γεγονός ότι το πρόγραμμα της 18ης Μαΐου περιλαμβά-

νει ελληνικά έργα (Σκαλκώτα, Θεοδωράκη, Καλομοίρη) και τιμητικά μόνο ένα απόσπασμα από τουρκικό έργο>>. Είναι ολοφάνερη λοιπόν η προβοκάτσια των σειρήνων του σοβινισμού.

Η δεύτερη και πιο σημαντική παρατήρηση, που αφορά στον ίδιο το χαρακτήρα της τούρκικης επετείου της 19ης Μάη (και όχι 17 και 18, όπως ψευδώς υποστηρίζαν οι σοβινιστές). Πράγματι, στην Τουρκία αυτή τη μέρα γιορτάζεται μια σημαντική επέτειος: Είναι η μέρα που ο ηγέτης της τούρκικης αστικής τάξης ο Κεμάλ, αποβιβάστηκε στη Σαμψούντα και έδωσε το σύνθημα της έναρξης του αντιιμπεριαλιστικού-εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του τούρκικου λαού. Ας μην ξεχνάμε ότι εκείνη την εποχή ο Βενιζέλος με εντολή και κάλυψη της Αντάντ είχε στείλει ελληνικό στρατό στη Μικρασία με σκοπό το διαμελισμό της Τουρκίας. Η απόβαση του στρατού στη Σμύρνη είχε γίνει στις 2/15 Μάη 1919, ενώ η άφιξη του Κεμάλ στη Σαμψούντα έγινε στις 19 του ίδιου μήνα. Στο μεταξύ όμως, από τις αρχές του 1918, όταν είχε αρχίσει να διαφαίνεται η νίκη της Αντάντ στον Α’ παγκόσμιο πόλεμο, το ελληνικό κράτος ενθάρρυνε τη δημιουργία Ποντοαρμενικού κράτους, με απώτερο σκοπό την ένωση με την Ελλάδα. Η σχετική συμφωνία υπογράφηκε το Γενάρη του 1920 αργότες μήνες πριν την υπογραφή της Συνθήκης των Σεβρών, ανάμεσα στο μητροπολίτη Τραπεζούντας Χρύσανθο Φιλιππίδη, ως εκπρόσωπο των Ποντίων, και τον αρμένη πρωθυπουργό Χατισιάν.

Είναι φανερό λοιπόν ότι η Τουρκία α-

πειλούνταν άμεσα από τον ιμπεριαλισμό και τα τσιράκια του με διαμελισμό και στην περιοχή του Πόντου. Το χτύπημα επομένως του Κεμάλ κατά των διαμελιστών, Ελλήνων σοβινιστών που ήταν επικεφαλής των Ποντίων ήταν μια δίκαιη και νόμιμη άμυνα του τούρκικου λαού κατά των ιμπεριαλιστών και των λακέδων τους. Έτσι άλλωστε αντιμετωπίστηκε τότε και από το Λένιν συνολικά η ιμπεριαλιστική επέμβαση στην Τουρκία, γι’ αυτό και έκανε μέτωπο με τον Κεμάλ.

Αν θέλει να σέβεται κανείς την Ιστορία και να μην τη διαστρεβλώνει βάνουσα, αν θέλει να μην αφήσει το παρελθόν να δηλητηριάζει τις σημερινές σχέσεις των δύο λαών, θα πρέπει όχι μόνο να μη θεσπίζει γιορτές μίσους σαν αυτή του ελληνικού κοινοβουλίου “για τη γενοκτονία των Ποντίων από τους Τούρκους”, αλλά και σαν κράτος να ζητήσει συγγνώμη για το κακό που έκανε στις ελληνοτουρκικές σχέσεις με τη μικρασιατική εκστρατεία.

Ξέρουμε ότι ζητάμε πολλά από ένα κράτος που έχει αναγάγει τον αντιτουρκισμό σε όρο της ύπαρξής του. Δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι το σημερινό ελληνικό κράτος θα μπορούσε να διανοηθεί να κάνει κάτι τέτοιο. Τουλάχιστον όμως θα μπορούσε να μη χύνει άλλο δηλητήριο στις παλιές πληγές.

Τι κάνανε όμως οι “ευρωπαίοι” υπουργοί μας; Για άλλη μια φορά έβαλαν την ουρά στα σκέλια μπροστά στο σοβινιστικό σκυλλόλι και ματαίωσαν τη μετάβαση της ΚΟΑ στην Αγκυρα!

Εύγε>>.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΧΙΣΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ

συνέχεια από τη σελ. 16

απόσχιση» (15/9) επειδή δημοσίευσε στο διαδικτυο κείμενα που κατήγγειλαν την εισβολή και προσάρτηση της ουκρανικής Κριμαίας στη ρωσική ομοσπονδία.

Η διεθνής των αποσχιστών που φιλοξενείται στη Μόσχα καταδεικνύει τις εγκληματικές προθέσεις της ρωσικής χιτλερικής υπερδύναμης σε βάρος των εθνικών κρατών. Οξύνοντας τις εθνικές αντιθέσεις στον υπόλοιπο κόσμο οι ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές επιχειρούν να διαμελίσουν χώρες, να υποδαυλίσουν έριδες και πολέμους και μέσα από αυτούς να εξασφαλίσουν συμμαχίες, να

αποκτήσουν νέες θέσεις για να μπορέσουν τελικά να εξαπολύσουν έναν παγκόσμιο πόλεμο για να κατακτήσουν την παγκόσμια κυριαρχία. Οι αντιπαγκοσμιοποιητές ανυπομονούν και κλείνουν το μανιφέστο τους με τη διαπίστωση ότι: «Ήρθε η στιγμή για να ληφθούν δραστικά μέτρα προς την κατεύθυνση ενός δίκαιου και πολύ-πολικού κόσμου!» Το σίγουρο είναι πως όσο προελαύνουν αυτοί τόσο θα φουντώνει το μίσος της ανθρωπότητας εναντίον τους και σε ένα όχι πολύ μακρινό διάστημα ο χρόνος θα αρχίσει να κυλάει αντίστροφα γι’ αυτά τα εθνικιστικά τσιράκια της φασιστικότερης από τις υπερδυνάμεις.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΧΙΣΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ

Στις 20-21 Σεπτέμβρη, διεξήχθη σε κεντρικό ξενοδοχείο της Μόσχας – στο ίδιο που κάποτε συνεδρίαζε το σύμφωνο της Βαρσοβίας – η πρώτη συνδιάσκεψη αποσχιστικών οργανώσεων ανά τον κόσμο υπό τη διοργάνωση του «Κινήματος Αντι-Παγκοσμιοποίησης της Ρωσίας», μιας φιλο-πουτινικής ΜΚΟ υπό την ηγεσία ενός Αλεξάντρ Ιόνοφ. Η συνδιάσκεψη είχε τίτλο «Ο διάλογος των εθνών. Το δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεση και η οικοδόμηση του πολυπολικού κόσμου».

Πήραν μέρος σ' αυτήν αντιπροσωπείες διαφόρων πολιτικών φορέων, όπως είναι το «Ιρλανδικό Δημοκρατικό Σοσιαλιστικό Κόμμα» και το «Σιν Φέιν» που επιδιώκουν την απόσχιση της Β. Ιρλανδίας από το Ενωμένο Βασίλειο, το κόμμα «Καταλάνικη Αλληλεγγύη για Ανεξαρτησία», το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό κόμμα «Μιλλένιουμ» από την Ιταλία, αντιπροσωπείες από τη Χαβάη, το Πουέρτο Ρίκο και την Αφρική.

Μπορεί επίσημα να μη συμμετείχε κανένας ρώσος αξιωματούχος, όμως η εμπλοκή του Κρεμλίνου σ' αυτή τη φαινομενικά «ανεξάρτητη» πρωτοβουλία μπορεί εύκολα να εντοπιστεί. Αρκεί μόνο να επισημάνουμε ότι η κάλυψη των εξόδων του διήμερου έγινε με χορηγία προς το «Κίνημα Αντι-Παγκοσμιοποίησης» της τάξεως των 2 εκατομμυρίων ρουβλίων (άλλο 1 εκ. είχε χορηγηθεί πέρσι) από το Εθνικό Φιλανθρωπικό Ταμείο, που ίδρυσε στα 1999 ο ίδιος ο τότε πρωθυπουργός Πούτιν με σκοπό τη χρηματοδότηση στρατιωτικών έργων και προσωπικού (Human Rights in Ukraine, 17/9). Το ίδρυμα αυτό – που ενισχύεται από την κρατική ολιγαρχία ή από μεγάλες κρατικές εταιρίες (Αμπράμοβιτς, Sberbank, η Lukoil κτλ.) – έχει με τη σειρά του σαν επικεφαλής τον αντιστράτηγο Βλαντίμιρ Νοςόφ, πρώην υπαρχηγό του τμήματος στρατιωτικής αντικατασκοπείας της KGB (FSB), και συνεπώς η πολιτική του γραμμή ελέγχεται πλήρως από την πολιτική ηγεσία του Κρεμλίνου. Σημειώνουμε δε πως επίτιμα μέλη του ρωσικού κινήματος αντιπαγκοσμιοποίησης είναι ο γενοκτόνος Άσαντ και ο ναζί Αχμαντιντζάντ, κι οι δυο τους σύμμαχοι του Πούτιν, και πως ο αρχηγός του, Ιόνοφ, είναι ηγετικό στέλεχος της οργάνωσης «Αξιοματικοί της Ρωσίας» με επικεφαλής τον αρχηγό της επιτροπής ασφάλειας της ρωσικής επιτροπής θεσμών Α. Τσβετκόφ.

Το μανιφέστο-κάλεσμα των διοργανωτών (βλ. anti-global.ru) αναφέρει μεταξύ άλλων τα εξής:

«Σήμερα ο σύγχρονος κόσμος αντιμετωπίζει μια αντικειμενική ανάγκη ενοποίησης των μεγαλύτερων δημόσιων πολιτικών οργανώσεων που παλεύουν ενάντια στην ιδεολογία της παγκόσμιας κυριαρχίας και οικονομικής εκμετάλλευσης. Ολοένα και περισσότερες χώρες και περιοχές πέφτουν θύματα της ανεπαρκούς εγχώριας και εξωτερικής πολιτικής των ομοσπονδιακών κυβερνήσεων και διεθνικών θεσμών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ΗΠΑ διεξάγουν οικονομική διατλαντική ολοκλήρωση σε βάρος των απλών πολιτών. Οι στρατιωτικές τους επιχειρήσεις και επεμβάσεις στα εσωτερικά κυρίαρχων κρατών οδηγούν στη γενοκτονία αμάχων. Η πολιτική των πολεμικών κυρώσεων αναπό-

φευκτα καταστρέφει μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Οι κυβερνήσεις των ΗΠΑ και ΕΕ διαβρώνουν την κυριαρχία ανεξάρτητων κρατών που αντιβαίνει απόλυτα στις πολιτικές και νομικές αρχές του 21^{ου} αιώνα».

Οι συγγραφείς του παραπάνω αποσπάσματος επιχειρούν να ερμηνεύσουν τα προβλήματα που ταλανίζουν σήμερα τον πλανήτη σαν απόρροια της εθελοντικής ένωσης των κρατών, όπως π.χ. είναι η ΕΕ, ή ακόμα της σύσφιξης των σχέσεων μεταξύ Ευρώπης και Αμερικής που οφείλεται κύρια στην αντιμετώπιση της ανερχόμενης ρωσικής υπερδύναμης. Η βίαιη κατάλυση της εθνικής κυριαρχίας της πλειοψηφίας των κρατών, που γίνεται σήμερα όχι μόνο και όχι κύρια από τους δυτικούς ιμπεριαλισμούς, αλλά πρωτίστως από τους ανερχόμενους ανατολικούς δεν αποτελεί διόλου αντικείμενο κριτικής ή καταγγελίας από τους συντάκτες. Κι όμως ο κατάλογος είναι ιδιαίτερα μακρύς: Τσεχοσλοβακία το '68, Κίνα το '69, Πακιστάν το '71, Αγκόλα το '75, Καμπότζη το '78, Αφγανιστάν το '79, Τσαντ, Αζερμπαϊτζάν-Μολδαβία-Γεωργία-Τατζικιστάν και Σλοβενία-Κροατία-Βοσνία τη δεκαετία του '90, Τσετσενία, και πιο πρόσφατα Γεωργία, Ουκρανία και Συρία, για να αναφέρουμε μόνο ορισμένες από τις πιο κραυγαλέες περιπτώσεις στρατιωτικής επέμβασης από τους ρώσους ιμπεριαλιστές και τα τσιράκια τους.

Ιδιαίτερα ο διαμελισμός των εθνικών κρατών αποτελεί τυπικό στοιχείο της στρατηγικής του ρωσικού σοσιαλιμπεριαλισμού, που έρχεται τελευταίος στο τραπέζι της μοιρασιάς του παγκόσμιου πλούτου και γι' αυτό είναι υποχρεωμένος να επιδιώκει τη βίαιη αναδιανομή του, δηλ. μέσα από ένα παγκόσμιο αιματοκύλισμα με σύμμαχό του την επίσης σοσιαλιμπεριαλιστική σήμερα Κίνα. Αυτό εννοούν στο βάθος όταν γράφουν πως:

«Θα πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας στο δικαίωμα αυτοδιάθεσης των λαών. Υπάρχει μια σειρά περιοχών στον κόσμο που αγωνίζονται για την κατάκτηση αληθινής κυριαρχίας με σκοπό να γίνουν ανεξάρτητοι πολιτικοί παίχτες. Η υπάρχουσα παγκόσμια τάξη αφαιρεί από τους πολίτες της Νοβωρωσίας, της Χαβάης, της Καταλωνίας, του Τέξας, της Αλάσκα, της Ιρλανδίας, της Σκωτίας, κτλ. το έννομο δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού που είναι επίσημα κατοχυρωμένο από τη Χάρτα των Ηνωμένων Εθνών».

Σαν αποτέλεσμα, θα σχηματίσουμε μια ειδική ομάδα εργασίας στην οποία θα εμπλέκονται αντιπρόσωποι διαφορετικών οργανώσεων από όλο τον κόσμο.

Ο βασικός στόχος της ομάδας είναι η προσφορά κοινής συνεργασίας όσον

αφορά την ευρύτερη αυτονομία και απόσχιση, την πληροφοριακή και πρακτική σύμπραξη, τη διοργάνωση δημόσιων εκδηλώσεων, φόρα και επιστημονικών συνδιασκέψεων. Αυτή η ομάδα εργασίας θα ετοιμάσει ένα τελικό κείμενο που θα υποβληθεί στον ΟΗΕ. Η έκκληση αυτή θα βασίζεται στις αρχές διεθνούς δικαίου, που πρεσβεύει την ελευθερία και τον αυτοπροσδιορισμό των εθνών, την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη διερεύνηση στρατιωτικών εγκλημάτων».

Πάνω εδώ επιχειρείται να συσκοτιστεί το ζήτημα της αυτοδιάθεσης των εθνών με εκείνο της λεγόμενης «αρχής των εθνοτήτων» που την σκαρφίστηκαν οι τσάροι για το διαμελισμό των νεαρών εθνικών κρατών της Ευρώπης και τελικά την υποταγή τους στη τσαρική Ρωσία. Η βασική διαφορά μεταξύ έθνους και εθνότητας είναι ότι οι εθνότητες δε διαθέτουν δικιά τους σχετικά αυτόνομη οικονομική ζωή και ένα καπως υπολογίσιμο σε έκταση και ενιαίο έδαφος πάνω στα οποία θα μπορούσε να στηριχτεί ένα αίτημα για εθνική και κρατική ανεξαρτησία. Η τσαρική «αρχή των εθνοτήτων» οδηγεί αναπόφευκτα στον ακρωτηριασμό των εθνικών κρατών, την οικονομική τους καταστροφή και τη γενοκτονική εθνοκάθαρση των πλειοψηφικών πληθυσμών τους. Ωστόσο, οι ρώσοι αντιπαγκοσμιοποιητές βαφτίζουν την πάλη του ουκρανικού λαού για εθνική κυριαρχία και ακεραιότητα «γενοκτονία» και καλούν δημόσια για

το διαμελισμό της χώρας τους: «Οι τοπικές συγκρούσεις στην Ανατολική Ευρώπη και την Εγγύς Ανατολή βράζουν στο εξωτερικό και συνεπώς μεταβάλλουν την παγκόσμια πολιτική ατζέντα. Πρέπει να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να σταματήσει η γενοκτονία αμάχων στη Νοβωρωσία και να επιτραπεί στο Ντονέτσκ και το Λουγκάνσκ να αποφασίσουν για τη μοίρα τους ανεξάρτητα».

Φυσικά, στο εσωτερικό της πολυεθνικής υπερδύναμης του βορρά κινήσεις που ζητούν το αναφαίρετο δικαίωμα για μεγαλύτερη αυτονομία για τις εθνικές μειονότητες ή ακόμα το δικαίωμα του αποχωρισμού για τα έθνη που έχουν εγκλωβιστεί στο έδαφός της (Τσετσενία) καταπνίγονται με σκληρότητα. Το ίδιο καταπνίγονται και οι φωνές που καταγγέλλουν τον επεκτατισμό των νέων τσάρων. Στις 3/9 ξεκίνησε η δίκη της ακτιβίστριας Ντάριας Πολιούντοβα που κατηγορείται για «προπαγανδισμό εξτρεμισμού και αποσχισμού» επειδή σε απάντηση των εκκλήσεων ομοσπονδιοποίησης της Ουκρανίας από τους ιθύνοντες του Κρεμλίνου, κάλεσε σε διαδήλωση για την ομοσπονδιοποίηση της περιοχής του Κουμπάν στην ίδια τη Ρωσία. Λίγες μόλις ημέρες πριν την έναρξη του συνεδρίου των αποσχιστών, ο τάταρος ακτιβιστής Ραφίς Κασάποφ καταδικάστηκε σε τριετή φυλάκιση για «υποκίνηση μίσους» και «κάλεσμα σε

συνέχεια στη σελ. 15

ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Τον τελευταίο χρόνο η στρατιωτική δραστηριότητα της Ρωσίας έχει αυξηθεί σημαντικά σε παγκόσμιο επίπεδο, προκαλώντας ανησυχία σε ορισμένες κυβερνήσεις και λαούς της Δύσης. Ιδιαίτερη ανησυχία έχει προκαλέσει στις ΗΠΑ, στο κέντρο του διαδικτύου, η σημαντικά αυξημένη δραστηριότητα των ρωσικών υποβρυχίων, και συγκεκριμένα οι επιθετικές επιχειρήσεις που έχουν παρατηρηθεί κοντά σε υποθαλάσσια καλώδια οπτικής ίνας από τα οποία διακινείται το μεγαλύτερο μέρος των παγκόσμιων διαδικτυακών δεδομένων.

Σύμφωνα με τους *Τάιμς της Νέας Υόρκης* της 25/10, αμερικανοί αξιωματούχοι ανησυχούν για το ενδεχόμενο οι ρώσοι σοσιαλ-ιμπεριαλιστές να σχεδιάζουν το κόψιμο των υποβρυχίων καλωδίων σε περίπτωση πολέμου, πράγμα που θα παρέλυε το παγκόσμιο εμπόριο και τις τηλεπικοινωνίες. Τις ανησυχίες τους ενισχύει το γεγονός ότι τα ρωσικά υποβρυχία ακολουθούν καλώδια σε μεγάλα βάθη, όπου αυτά είναι δύσκολο να επιτηρηθούν και ακόμα πιο δύσκολο να επισκευαστούν. Το Σεπτέμβρη, το ρωσικό κατασκοπευτικό σκάφος «Γιαντάρ» εθεάθη στα ανοιχτά των ανατολικών ακτών των ΗΠΑ με κατεύθυνση την Κούβα, από όπου περνάει ένα μεγάλης σημασίας καλώδιο και

«παρακολουθείται συνεχώς από αμερικανικούς κατασκοπευτικούς δορυφόρους, πλοία και αεροσκάφη. Ναυτικοί αξιωματούχοι είπαν ότι το «Γιαντάρ» και τα βαθυσκάφη που μπορεί να ποντίσει από τα καταστρώματά του έχουν τη δυνατότητα να κόψουν καλώδια πολλά μίλια κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας», αναφέρει το δημοσίευμα. «Το επίπεδο δραστηριότητας», είπε ένας ανώτερος ευρωπαίος αξιωματούχος, «μπορεί να συγκριθεί με εκείνο που είδαμε στον Ψυχρό Πόλεμο». Σημειώνουμε ότι προβλήματα από τέτοιου είδους επιχειρήσεις δολιοφθοράς δημιουργήθηκαν ήδη πέρυσι στην Ουκρανία κατά τη διάρκεια της ρωσικής χιτλερικού τύπου εισβολής στην Κριμαία.

Το ζήτημα είναι ότι ξαφνικά οι αναπτυσσόμενες δυτικές αλλά και οι λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες του 3^{ου} κόσμου, βρίσκονται αντιμέτωπες – εκτός από ενεργειακή ασφυξία, φασισμό και πολιτική διάσπαση – και με ένα σοβαρό ενδεχόμενο άμεσης απώλειας των τηλεπικοινωνιών τους, που οφείλεται εν μέρει στην αντιδραστική ταξική φύση των σαπισμένων μονοπωλιστών κυρίως της Δύσης, που τους οδηγεί γενικά σε σύμπλευση με τους ανατολικούς χιτλερικούς επιθετικούς και θέτοντας σε κίνδυνο τις ίδιες τις παραγωγικές δυνάμεις και τη ζωή των λαών του πλανήτη.

